

αρχαιολογικά

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η Κασταλία Πηγή των Δελφών

Ολοκληρώνονται οι εργασίες μεγάλης κλίμακας για τη σταθεροποίηση των βράχων στην Κασταλία Πηγή των Δελφών.

Τα συνέπεια προβλήματα του μνημείου με τις συνεχείς πτώσεις βράχων από τα υψηλά των Φαιδρίδων έχουν περιοριστεί σε σημαντικό βαθμό, με τη στέρωση και εξαφάνιση των επομένων βράχων. Το έργο χρηματοδοτείται από το Τμήμα Αρχαιολογικών Πόρων με 90.000.000 δρ., και προβλέπεται να παραδοθεί έτοιμο πριν από την έναρξη της νέας τουριστικής περιόδου.

Μουσουλμανικά κτίσματα στην Πέλλα και στη Λάρισα

«Ιστορικό διατηρητέο μνημείο» χαρακτηρίζεται μουσουλμανικό κτίσμα που σώζεται στην περιοχή του χωριού Αρνίσσα του νομού Πέλλας. Πρόκειται για αξέιδιο κτίσμα μουσουλμανικής αρχιτεκτονικής. Αποτελείται από μικρό μιναρέ και ίχνη άλλων κτισμάτων και χρονολογείται πριν από το 1591. Επίσης, χαρακτηρίζεται «ιστορικό διατηρητέο μνημείο» τουρικού λουτρού στη Λάρισα. Πρόκειται για τα σώζενα τμήματα αλλού μεγάλου διάμερου τουρκικού λουτρού. Το κτίσμα χρονολογείται στα 180 άιώνα, ενώ η αρχική οικοδομή του φάση ανάγεται στο 160 άιώνα. Παρουσιάζει αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον τόσο στα μωφολογικά του στοιχεία σαν και στο αύτημα υποκαταστάντων και θεωριώσας. Βρίσκεται στο παλιό ιστορικό κέντρο, όπου με σαφήνια και με βάση την αρχαιολογική δεδομένα διαγράφεται η ιστορική συνέχεια της Λάρισας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Φιλιατρά Μεσσηνίας

Αρχαιολογικό χώρος χαρακτηρίστηκε η θέση «Στοιχοί Φιλιατρών». Μεσσηνίας, προκειμένου να γίνει καλύτερη και πιο αποτελεσματική προστασία των εκεί αρχαιοτήτων. Στην περιοχή αυτή διαπιστώθηκε γεγκάτασταση της πρώιμης εποχής του χαλκού, με διάρκεια στη μεσοελλαδική εποχή και χρήση και κατά τους μυκηναϊκούς χρόνους.

Ευρήματα στην Αρχαία Αγορά

Στην Αρχαία Αγορά της Αθήνας, όπου την Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών διενεργεί ανασκαφές, βρέθηκε ενεπίγραφη βάση του 4ου π.Χ. αιώνα που κομψείται με αναγλυφή παράσταση ιππέων. Η βάση βρέθηκε ενσωματωμένη σε τοίχο βυζαντινού σπιτιού. Επίσης βρέθηκε θησαυρός με χάλκινα νομίσματα του 431 μ.Χ.

Ποιός είναι ο «Ιβύκος»

«Ιβύκος» είναι το ονόμα πλεκτρονικού προγράμματος τράπεζας πληροφοριών που δωρήθηκε στην Ελλάδα από την Αμερικανική Καθηγητήρια Μ.-Ε.ρ. ΜακΝόταντλ και στεγάζεται στην Αρχαιολογική Εταιρεία. Σε δύο διακρίτες έχουν καταγραφεί τα κείμενα 2.900 υπογραφέων από τον Ήμιτρο ως τον Μεγάλο Βασιλείο. Οι δυνατότητες που προσφέρει το πρόγραμμα αυτό είναι γεράστιες, αφού επιτρέπει την ερμηνεύση σε κείμενα, την ερμηνεύση τους και την έρευνα σε χρόνο ρεκόρ. Επιπλέον ανοίγει νέους ορίζοντες στους μελετητές.

Μουσική Αρχαιολογία

Οποιος διώρυξε το 14ο τεύχος της ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ, το αφερόμενο στη Μουσική, σίγουρα θα θυμάται το ώρο βρο της Αννί Βέλις «Οι πργές της αρχαίας Ελληνικής μουσικής» (σελ. 8-15). Η Α.Β. λοιπόν, που μελέτησε την αρχαία ελληνική μουσική όργανα και κείμενα, σε συνεργασία με τον κατασκευαστή μουσικών εγχώριων οργάνων J.-C. Σολι, κατασκεύασε μια λόρα όμοια σε σχήμα, υλικά και όχι με εκείνες των αρχαίων εμφύτων. Ετοι, στην Παρίσι, στην ή Συνάντηση Μουσικής Αρχαιολογίας, ακούστηκαν ήση στη δάπεδα λεπτού τον κοντάρος αρχαίων ελληνικής μουσικής, ίδιοι με εκείνους που μπορούσαν να απολαύσουν οι αρχαιοί Ελληνες.

Μισθώσεις διατηρητέων (συνέχεια)

Σε «σιρίαλ» τείνει να μετατραπεῖ το θέμα της απελευθέρωσης των μισθωμάτων κτιρίων που έχουν χαρακτηρίσει διατηρητέα (βλ. συμπλέματα μας στο προηγούμενο τεύχος). Τροπολογία για περιορισμό της απελευθέρωσης τους κατατίθεται και αποσύρεται, καθώς, στη Βουλή, ανάλογα με τις πιέσεις που ασκούνται από τις ενώσεις ιδιοκτητών την ενοικιαστών. Το

πρόβλημα αντιμετωπίζεται συνεχώς συγκυριακά, αποστασματικά και διόλου στο συνολό του, γι' αυτό και είναι αναπόφευκτο, όποια λύση κι αν δοθεί σχετικά, να παροχεί αιφού αγνοούνται βασικές παράμετροι.

Παράλληλα, συνεχίζεται το «πάγωμα» των ειδικών διανεύσεων για αναστήλωση διατηρητέων σπιτιών και κτηρίων, με «απαγόρευση» της Τράπεζας της Ελλάδας, η οποία δεν αιρεται επί εικοσί, περίπου, μήνες;

Για την ώρα, λοιπόν, δεν φαίνεται να υπάρχει διάθεση, ούτε από την παρούσα κυβέρνηση, να βελτωθεί το συστήμα «προστασίας» της αρχιτεκτονικής μας κληρονομίας, της οποίας τημήμα δεν παιουν να «κρύψουνται» ή να «χάρακτηρίζονται», για να αφέθουν, ταυτόχρονα, στην πλήρη φορά του χρόνου ή στην κακοβούλια κάποιων ιδιοκτητών.

Βασιλής Κ. Δωροβίνης

Γαλλία: αναστήλωσης στη «Γραμμή Μαζινό» και νέα μέτρα για τη Παρίσι

Στο προηγούμενο τεύχος είχαμε δημοσιεύσει σημείωμα για την ανάγκη καταγραφής, μελέτης και συντήρησης στρατιωτικών έργων και αρχιτεκτονικών στην Ελλάδα, επισημανώντας ότι σε άλλες χώρες της Ευρώπης ο τομέας αυτός της πολιτισμικής κληρονομίας έχει τοπεύσει διατήρησης προσοχής. Στη Γαλλία ολοκληρώθηκε η αναστήλωση τημήματος των οχυρών της περιήρημης «Γραμμής Μαζινό», τα οποία ανοίχουν για επισκέψεις μελετητών, τουριστών και περιεργών. Ομηλούμε ότι το μεγαλύτερο μέρος των οχυρών είχε ολοκληρωθεί το 1933, ότι κάλυπτε έκταση των γαλλικών συνόρων που όρχιζε από το Βέλγιο και έφτανε στην Ελλασίτι και ότι ακόμα και σήμερα θεωρείται από τα μεγάλα έργα στρατιωτικής αρχιτεκτονικής. Αν θέλουμε να δούμε τι συμβαίνει με τα αντίστοιχα τους στη χώρα μας οχυρά του Ρουπελ, πληροφορούμε ότι, ενώ τα ίδια καταρρέουν σε πολλά σημεία από τη φορά του χρονού, οι αποτυπώσεις τους με τις σχετικές μελέτες εξακολουθούν να θεωρούνται, πάντα από μισού αιώνα μετά την κατάσκεψή τους, ως... απόρρητες και μη δημοσιεύσαμες.

Και ενώ αυτά συμβαίνουν στη Λαρισή, στη Παρίσι το δημοτικό συμβούλιο ενέκρινε ένα μεγάλο πρόγραμμα συντήρησης και αναστήλωσης, εκτεινόμενο σε δύοκαίρια χρόνια, για θρησκευτικά μνημεία και αντικείμενα τους που αποτελούν ιδιοκτησία του Δήμου. Ογδόντα εκατομμύρια φράγκα θα διατίθενται καθε χρόνο για το πρόγραμμα

αρχαιολογικά

αυτό, που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και παιδίωντες εκκλησίες όπως του St. Julien le Pauvre και του St. Augustin.

Βασίλης Κ. Δωροθίνης

Για να σωθεί η Σφίγγα

Σύμφωνα με τις μετρήσεις των ειδικών, η Σφίγγη της Αιγύπτου έχει υποστεί μεγαλύτερη καταστροφή στη διάρκεια των 50 τελευταίων ετών πάρα στα 4.600 χρόνια υπάρχει της! Πιθανές αιτίες καταστροφής του ερευνούνται είναι: η ατμοσφαιρική ρύπανση, η ποιότητα των υπογείων υδάτων, που έχει αλλωθεί, και οι κραδασμοί που προκαλούν τα τουριστικά οχήματα.

Ευρωπαϊκό Forum για την αρχαιολογία

Στις 18 Απριλίου 1990 ιδρύθηκε στην Ρώμη το Ευρωπαϊκό Forum των Συλλόγων για την Ευρωπαϊκή πολιτισμική κληρονομιά.

Η Ευρώπη αποτελεί, εκτός από γεωγραφική, και πολιτισμική ενότητα. Η πολιτισμική της κληρονομία είχε παμπλάκες ρίζες, παντού παρουσιές: Προϊστορικές ταφές, λαϊκή τέχνη, θρησκευτικά και λαϊκά αρχιτεκτονήματα του Μεσαίωνα κ.α. που, αμφοτέρας τη σημερινή πολιτική και γεωγραφική σύνορα, μαρτύρουν την πολιτισμική ομοιογένεια της ευρωπαϊκής χώρου.

Η αρχαιολογία, η οποία ασχολείται με τα υλικά καταλόγου του παρελθόντος, συνεισφέρει σημαντικά στη γνώση των πρώιμων ευρωπαϊκών κοινωνιών. Είδικευμένες μέθοδοι και μεθοδολογίες βοηθούν στο να ανθούνται πληροφορίες σχετικά με το πώς ζουσαν κάποτε οι ανθρώποι διαφορετικών κοινωνιών καθώς και μέσα στις κοινωνίες αυτές, πώς ήταν οργανωμένες οι διαφορετικές ομάδες. Ήως δεσπόται οι ανθρώποι στο περιβάλλον τους πόσο ως άτομα οστά και ως κοινωνικά συνούλα η ομάδες. Η μελέτη αυτή βοήθη επίσης στη διάσωση της αρχιτεκτονικής κληρονομίας, στη συντήρηση, την αποκατάσταση και τη διατήρηση της για τις επερχόμενες γενεύς. Στις μέρες μας παρατείται ένα νέο φαινόμενο: Νέοι και παίδια συμμετέχουν ενεργά στον αγώνα αυτών ως αλλούγοι, επιτρέποντας ήδημά, οργανωνόντας συγκριτικά προγράμματα ανταλλαγής των μελών τους.

Αναγνωρίζοντας λοιπόν την ENOTHTA της ευρωπαϊκής πολιτισμικής κληρονομίας και το ζωτικό της ρόλο στο να γίνει συνειδητή των νέων,

ιδρύθηκε το Forum των Συλλόγων για την πολιτισμική κληρονομιά, το οποίο συνεργάζεται στενά με την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με το Σεμιναρίου για την προστασία της πολιτισμικής κληρονομίας, το ICOMOS/ICAHAM και όλους τους άλλους Ευρωπαϊκούς οργανισμούς με συναφείς στόχους.

Το Ευρωπαϊκό Forum των Συλλόγων για την πολιτισμική κληρονομία έχει στόχο να αποτελέσει το μέσο συνεργοποίησης της ενότητας του Ευρωπαϊκού πολιτισμού κυρών μεταξύ των νέων. Ως ερδανώνει κοινή στρατηγική για την προστασία των πολιτισμικών αγαθών, θα οργανώνει ανταλλαγές εθελοντών, θα προσέγγισε μελέτες, έργα σειρές, επισκοπήσεις, θα εγκαίνιαζε νέα εκπαιδευτικά προγράμματα κ.ά., θα προωθεί τα ανεξέτητα ίδιωτικά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ιδρύματα, συλλόγους κλπ. στην Ευρώπη, γιατί αποτελούν μέσα εκπαίδευσης και κάνουν το πλατύ κοινό μέτρο στης ενέργειας προστασίας της αρχαιολογικής και αρχιτεκτονικής κληρονομίας. Επίσης θα ενθαρρύνει τις διεπιστημονικές επαφές και ανταλλαγές αποφεύγοντας.

Μέλη του Forum

ARCHEOLO-J, Avenue Paul Terlinden 23, B-1130 RIXENSART (ΒΕΛΓΙΟ), τηλ. 02/653.82.68
VZW – JEUGD EN KULTUREEL ERFGOED, Postbus 20, B-3000 LEUVEN 3 (Tiente Vest) (ΒΕΛΓΙΟ), τηλ. 011/33.18.66
MLADI OCHRANCI PAMATEK, OUM+SM Staromestské nám. 17, 11000 PRAGA 1 (ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ), τηλ. 02/22.19.16

R.E.M.P.A.T., 1, rue des Guillemites, 75004 PARIS (ΓΑΛΛΙΑ), τηλ. 1/42.71.96.55
FEDERATION FRANCAISE D'ARCHEOLOGIE, 1, Rue de l'Epinette, 25000 BESANCON (ΓΑΛΛΙΑ), τηλ. 81.50.50.17

GRUPPI ARCHEOLOGICI D'ITALIA, via Tacito 41, 00193 ROMA (ΙΤΑΛΙΑ), τηλ. 06/68.74.028

FREIE GESELLSCHAFT FÜR ARCHAEOLOGIE UND KUNSTGESCHICHTE, c/o Christoph Kohler, Bellistrasse 3, D-7400 TUBINGEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ), τηλ. 07071/41131

ASSOCIAÇÃO DOS ARQUEOLOGICOS PORTUGUESES, Largo do Carmo (Museu), 1200 LISBONA (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ), τηλ. 360473

ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA DE ARQUEOLOGIA INDUSTRIAL, Rua de Arroios 96 3rd Esq., 1100 LISBONA (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ), τηλ. 555367

GRUPO DE ESTUDOS ARQUEOLOGICOS DO PORTO, Rua Antonio Cardoso 175, 4100 PORTO (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ)

CENTRO DE ARQUEOLOGIA DE ALMADA, Apartado 103 (Torcatais), 2801 ALMADA codex (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ), τηλ. 01/276.69.75

CAMPO ARQUEOLÓGICO DE MERTOLA, Rua da República 2, 7750 MERTOLA (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ)

NEDERLANDSE JEUGDBOND VOOR GESCHIEDENIS, Pr. Willem Alexanderhof 5, NL-2595 BE DEN HAAG (ΟΛΛΑΝΔΙΑ), τηλ. 070/347.65.98

COUNCIL FOR BRITISH ARCHAEOLOGY, 112 Kennington Road, LONDON SE11 6RE (ΑΓΓΛΙΑ), τηλ. 071/582.04.94

SOCIETAT CATALANA D'ARQUEOLOGIA, Balen 125, ent. 1, 08009 BARCELLONA (ΙΣΠΑΝΙΑ), τηλ. 93/258.55.11

ARQUEOJOVE, Balen 125, ent. 1, 08009 BARCELLONA (ΙΣΠΑΝΙΑ), τηλ. 93/258.55.03

Για πληροφορίες: Forum Europeo delle Associazioni Archeologiche / Gruppi Archeologici d'Italia / via Tacito, 41 / 1-00193 Roma / ITALIA, τηλ. (06) 687.40.28.

Η ηλεκτρονική τράπεζα πληροφοριών στο Αρχείο του Beazley

Η ηλεκτρονική τράπεζα πληροφοριών αποτελεί μείζον πρόγραμμα έρευνας στο Αρχείο του Beazley, τημά του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που στεγάζεται στο Μουσείο Ashmolean.

Το Αρχείο του Beazley ιδρύθηκε το 1970 με σκοπό την εξημηρήση σε διεθνή κλίμακα επιστημονικών και φιλοτεχνών που ασχολούνται με την αρχαία ελληνική τέχνη και την αρχαιολογία. Δέχεται ευχαριστίες ένων αρχαιολόγων που επιθυμούν να μελετήσουν απτική γνησιογραφία.

Για το σκοπό αυτό, η τράπεζα πληροφοριών του Αρχείου για θέματα σχετικά με απτικά αγάγει από τον 7ο ώς τον 4ο π.Χ. έγγινε προσήπτη με το συστήμα on-line στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική.

Το καλοκαίρι του 1990, η τράπεζα πληροφοριών, η οποία καταλαμβάνει τουλάχιστον 45 megabytes στον κεντρικό υπολογιστή του Πανεπιστημίου και αναφέρεται σε 34.000 αγάγει, συνδέθηκε με το διεθνή δίκτυο τηλεπικονιασίας στην Ευρώπη (X.25) και την Αμερική (Nsfnet relay), δινοντας τη διανοτότητα στους ερευνητές να παρίσουν πληροφορίες γρήγορα και οικονομικά. Όσοι δεν έχουν πρόσβαση στα διεθνή δίκτυα μπορούν να ζητούν πληροφορίες από το Αρχείο με αλληλογραφία ή μέσω fax. Το Αρχείο χρεώνει ένα μικρό ποσό για

αρχαιολογικά

ταχυδρομικά και άλλα μικροέξοδα που εξερτώνται από τον όγκο του υλικού.

Η τρέπεζα υλικού χωρίζεται σε δέκα κατηγορίες (τεχνική, σήμα, τόπος ευρέσεως, μοισείο ή σύλλογη, χρονολογία, εικονογραφία, επιγραφές, υπογραφή καλλιτέχνη, βιβλιογραφία). Η έρευνα γίνεται μεμονωμένα η και σε συνδυασμός κατηγοριών. Επειδή η εικονογραφία των απτικών αγγείων περιέχει περισσότερες πληροφορίες για την αρχαϊκή και κλασική Αθήνα από οποιαδήποτε άλλη μορφή τέχνης, οι πληροφορίες του Αρχείου ενδιδάχουν επίσης τους μελετήτες της αρχαϊκής ελληνικής μυθολογίας, κοινωνίας, θρησκείας καθώς και ιστορικούς της θρησκείας άλλων περιόδων που έχουν σχέση με την κλασική εικονογραφία.

Τα πρώτα χρόνια λειτουργίας της τρέπεζας πληροφοριών (που ιδρύθηκε το 1979) μαζεύτηκαν πληροφορίες για αγγεία για τα οποία υπήρχαν δημοσιευμένες φωτογραφίες ή άλλα που δεν περιλαμβάνονταν στις δημοσιεύσεις του Sir John Beazley. Η δεύτερη φάση του προγράμματος έρευνας θα περιλαμβάνει επιπλέον περίπου 60.000 αγγεία γνωστά στον Beazley. Το 1992, που θα ολοκληρωθεί η τρέπεζα πληροφοριών, θα καταλαμβάνει περίπου 100 megabytes και 100.000 αγγεία. Είναι ήδη μια από τις μεγαλύτερες τρέπεζες πληροφοριών σε θέματα τέχνης και μια από τις ελάχιστες on-line διεύθυνσης. Προτυπώσαμε το σύστημα on-line, αντί να διαθέσουμε δίσκους CD ROM στην αγορά, γιατί τα στοιχεία μας αυξινόνταν καθημερινά. Η τρίτη φάση του προγράμματος προβλέπει την ενσωμάτωση στον υπολογιστή εικόνων από φωτογραφίες και σχέδια των αγγείων που βρίσκονται στο κατάλογο μας. Η φάση αυτή θα αρχίσει να πραγματοποιείται μόλις συγκεντρωθούν τα χρήματα για τον απαραίτητο τεχνικό εξοπλισμό.

Το σημείωμα αυτό γνωστοποιεί την ύπαρξη του προγράμματος μας στους ενδιδάχουμενους. Για περισσότερες πληροφορίες μπορούν να απευθύνουν στο Beazley Archive, Ashmolean Museum, Oxford OX1 2PH, Great Britain.

Για να συνεχίσει κα και να ολοκληρώσει το ήδη εικοσαετές έργο του ώρτε να εξιμπρέσει πάντα τη δεδηνή κοινωνία των επιστημόνων, το Αρχείο Beazley χρειάζεται €250.000, με σκοπό τον περαιτέρω τεχνικό εξοπλισμό και περισσότερο χώρο καθώς και για τη δημιουργία οργανικών θεσεών. Αρχαιολόγοι, συλλέκτες και έμποροι αρχαιοτήτων, που χρησιμοποιούν ευρέως το Αρχείο, μπορούν, από επιθυμίαν, να το βοηθήσουν οικονομικά. Βρετανοί, Αμε-

ρικανοί, Καναδοί και ίαπωνες πολίτες μπορούν να κάνουν προσφορές που εκπιπτούν από την Εφορία μέσω του οργανισμού The Campaign for Oxford. Το ίδιο θα ισχύει σύντομα για τους Γερμανούς. Πέρισσότερες πληροφορίες: The Beazley Archive, Ashmolean Museum, Oxford OX1 2PH. Fax (0865) 27 80 82.

Ενωση φίλων της Αρχαιόπολης

Πρόγραμμα των εκδηλώσεων του Σωματείου για το πρώτο εξάμηνο του 1991.

Ημερομηνία, ώρα, τόπος συγκεντρώσεως μηλητής: Θέμα.

Παρασκευή 15 Μαρτίου στις 12.00, στη Ρυμαϊκή Αγορά (Τέρμη οδού Αιόλου), η Α. Χωρεύ θα μηλήσει για «Ορολόγιο του Κυρρήστου».

Τετάρτη 17 Απριλίου στις 16.00, στο Μοναστηράκι (οπιθέμας Ηλεκτρικού), ο καθ. κ. Χ. Μπούρας θα μηλήσει για τις «Εκκλησίες στη Β. Κλίτη της Αρκτοπόλεως».

Σάββατο 18 Μαΐου στις 11.00 στο Λαύριο, Ορυκτολογικό Μουσείο, ο κ. Ε. Κακαβιγιάνης θα μηλήσει για τα «Αρχαία Ορυχεία και Πληντήρια».

8 και 9 Ιουνίου προγραμματίζεται εκδρομή στη Τζά.

Η Γενική Συνέλευση του Σωματείου θα γίνει στις 20.3.91 και ωρα 18.00 στο Κέντρο Μελέτων Ακροπόλεως, οδός Μακρύγιαννη 2-4.

Αν όταν υπάρχει απότιρη η Συνέλευση θα επαναπληρωθεί στις 27.3.91.

Στις 2 Μαρτίου θα οργανωθεί στο Κέντρο Μελέτων Ακροπόλεως Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα για παιδιά 8-14 χρονών από την κυρια Κορνηλία Χατζόπαλη μόνη: «Η Ζωάφορος του Παρθενώνος».

Δηλώσατε συμμετοχής στο τηλ. 9239186.

Κέντρο Μελέτης Αρχαίου Ελληνικού και Ελληνιστικού Δικαίου

Στις 7 και 8 Δεκεμβρίου 1990 έγιναν στο Πάντειο Πανεπιστήμιο τα εγκαίνια του ΚΑΜΕΑΔ με συμμετοχή πολλών ειδικών Ελλήνων και ξένων επιστημόνων, φοιτητών και άλλων. Μέλων οι ακαδημαϊκοί Γ. Βλάσος και Κ. Δεσποτόπουλος καθώς και οι βοηθήτριες Μ. Ταλαμανκά (Πανιώνιο Ρώμης), J. Modrzejewski (Ζαρβόνη), C. Mossé (Paris VIII), Δ. Γκόφας (Πανιώνιο Αθηνών) και ο διευθυντής του Κέντρου, ομ. καθ. Παντείου Πανιώνιου Π. Δημήτρης.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Από το Σκυλλήτιον στο Scolacium

Σημαντική έκθεση οργανώθηκε στην Αίθουσα Τέχνης του Πάρκου Ελευθερίας στην Αθήνα, από τις 6 ως τις 20 Νοεμβρίου 1990. Προκειται για φωτογραφική έκθεση –απότελεσμα 25 επών εργασίας– που έκανε η Εφορεία Αρχαιοτήτων της Καλαθίας στη θέση Roccellitea di Borgia, στην περιοχή του Καταντζάρο. Εκεί βρισκόταν η ελληνική πόλη Σκυλλήτιον –από την οποία, προφοράς, προέρχεται το όνομα και αργότερα οικοδομήθηκε η ρωμαϊκή αποικία του Scolacium. Το 1982 ίδρυθηκε το «Εθνικό Αρχαιολογικό Πάρκο της Roccellitea».

Το 1989 άρχισαν οι εργασίες αναδιάρθρωσης των αργοτίκων οικοδομημάτων και των επιταύλων που βρίσκονταν στον απαλλοτριωμένο χώρο, συμφωνα μ' ένα οργανικό σχέδιο που οκνεύει στη δημιουργία ενός απαντικού και χώρων προορισμένων για αποθήκες, γραφεία, εργαστήρια και για συγκεντρώσεις.

Σκοπός της έκθεσης ήταν να δειξει στο κοινό τα επιστημονικά αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν αυτά τα χρόνια δουλειάς, αλλά και να καταγελεῖ την υποβάθμιση του εδαφούς και την αιοδομική αυθύνωση που απειλεί την αρχαιοτήτα του αρχαιολογικού πάρκου και την ακτή.

Η οπική άνδρας οργίζει με τις υποβλητικές φωτογραφίες εικόνες του Aido La Capra, οι οποίες στοχεύουν στην προβολή της εδαφικής πραγματικότητας της περιοχής που περιλαμβάνει την αρχαιολογική ζώνη, με ιδιαίτερη αναφορά στην πρόσφατη ιστορία της Καλαθίας, όπως εμφανίζεται με τις απομενουσες βιοτεχνικές δραστηριότητες, τα «casini» (εξοχικές διαμονές) των ευγενών, τα σπίτια των αγροτών, που ακόμα και σήμερα χαρακτηρίζουν το τοπίο της περιοχής».

Η τέχνη του κοροπλάστη

Με θέμα «Η τέχνη του κοροπλάστη: Ελληνικά πήλινα έργα του Ελληνιστικού κόσμου», οργανώθηκε στα τέλη του 1990 έκθεση στο Art Museum του Πανεπιστημίου του Princeton, με την ευκαρία των 90ών γενεύην της Dorothy Burr Thompson. Παρουσιάστηκαν 52 ωραίατα κομμάτια –με θέματα σχετιζόμενα με τη θρησκεία, το θέατρο και την καθημερινή ζωή– που

αρχαιολογικά

αντιπροσώπευαν τα 6 γνωστότερα κέντρα καροτόλαστικής της Ελληνιστικής περιόδου.

Ο χρυσός της Ελλάδας

Με θέμα «Ο χρυσός της Ελλάδας: Κοσμήματα από το Μουσείο Μπενάκη», έγινε έκθεση στο Cooper - Hewitt Museum της Νέας Υόρκης.

Η ανθρώπινη περιπέτεια

Με θέμα «5 εκατομμύρια χρόνια: η ανθρώπινη περιπέτεια», έγινε στο Βέλγιο (Βρυξέλλες) έκθεση, στην οποία βρέθηκαν συγκεντρώματα περί τα 200 εκθέματα (όλα αυθεντικά) προερχόμενα από 13 χώρες. Η έκθεση οργανώθηκε από το Κέντρο Παλαιοτολογικών Ερευνών των Βρετανών και επιτρόποι αποτελουμένη από τα μεγαλύτερα ονόματα στο χώρο αυτού. Παρουσιάστηκε ο παλαιότερος και καλύτερος διατηρημένος ανθρώπινος σκελετός, που το 1974 βρέθηκε στην Αιγαίνη και ανήκει στην προαστραλοπιθηκό (ή Australopithecus afarensis). Ο σκελετός αυτός ονομάστηκε Lucy. Από την παλαιολιθική εποχή λαϊκοί ή έκθεση δηγυείται την ανθρώπινη περιπέτεια καταλόγους στους τελευταίους κυνηγούς με τα εκπληκτικά εκθέματα (6700-5500 π.Χ.) του Lepenski-Vir ή Γιουγκοσλαβίας.

Αρχαία Κυπριακή Τέχνη

Στο Σπίτι της Κύπρου (Ηράκλειον 10, Κολωνακί), από τις 22 Απριλίου έως τις 22 Μαΐου, θα παρουσιαστεί η έκθεση «Αριστοτυργήματα της Αρχαίας Κυπριακής τέχνης του Μουσείου του Ιδρύματος Πιερίδη». Στον πρόλογο του καταλόγου της έκθεσης ο πρόδρος του ιδρύματος Πιερίδη Δρ. Β. Καραγώγρης τονίζει:

«Η Αρχαιολογική Σύλλογη του Ιδρύματος Πιερίδη στη Λάρνακα της Κύπρου είναι μια από τις πιο αναπτυγμένες του νησιού. Την όρασα το γνωστός λόγιος, γόνος της οικογένειας Πιερίδη, Δημήτριος, το δέκατο ένατο αιώνα (1811-1895), ως υλικό χρήσιμο για τις αρχαιολογικές και ιστορικές του έρευνες που τις δημοσιεύει σε περιοδικούς της εποχής. Ο δέκατος ένατος αιώνας ήταν μια κρίσιμη περίοδος για την πολιτισμική κληρονομία του νησιού. Δεν υπήρχε καμιά προστασία των αρχαιοτήτων κάτιον από τον οβωμανικό ζυγό και οι αρχαιολογικοί θησαυροί πουλούνταν συστηματικά από κάθε λογή αρχαιοκάπτολους που κρύβονταν πιών από ποικίλες ιδιοτήτες (δηλωμάτες, τραπεζίτες κ.ά.) και που είχαν μοναδι-

κό σκοπό την εμπορία των αρχαιοτήτων και την εξαγωγή τους στο εξωτερικό. Με τον τρόπο αυτό πλούτισαν τα μεγάλα Μουσεία της Ευρώπης και της Αμερικής και χάθηκε ένα μενάλιο μέρος της πολιτισμικής κληρονομίας του νησιού, όχι μόνον ως υλικό αλλά και ως επιστήμη, γιατί καμιά επιστημονική μέθοδος δεν εφαρμόσταν στην ανεύρεση των θησαυρών. Η προσπάθεια του Δημήτριου Πιερίδη και μερικών άλλων φωτισμένων Κυπρίων να συλλέξουν οι ίδιοι κυπριακές αρχαιότητες βοήθησε στη διάσωση τους και την παραμονή τους στον τόπο που τις δημιούργησε(....)».

ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Οι δρόμοι του μεταξιού

Στα πλαίσια του προγράμματος «Δρόμοι επικοινωνίας, δρόμοι του μεταξιού» της UNESCO, το Κέντρο Νεολαγήνων Ερευνών του ΕΙΕ οργάνωσε επιστημονική ημερίδα με θέμα «Πολιτισμικές και εμπορικές ανταλλάξεις ανάμεσα στον ελληνικό κόσμο και την Ανατολή κατά τη βιβλιτνή και την οδηγηματική περίοδο» (27.10.90). Το θέμα χωρίστηκε σε τρεις ενότητες, προκειμένου, στο σύνοπτο χρονικό διάστημα που έλαν στη διάθεσή τους οι ερευνήτες, να δοθεί δειγματοληπτικά το μέτρο της εξάπλωσης της ελληνικής επιρροής στη δεύτερην εποχή α'). Το μετέπειτα στο ελληνικό χώρο, β) οι επικοινωνίες, γ) οι πολιτισμικές αλληλεπιδράσεις.

ΒΙΒΛΙΑ

«Ιερά Πορνεία»
Ανδρέας Λεντάκης
Εκδ. Δωρικός, Αθήνα 1990

«(...) Οταν διαπραγματεύομεν το κεφάλιο της πορνείας και το διάφορα είδη της (ιδωτική, δημόσια, κλπ.), έφτασα στην ιερά Πορνεία. Ομος το θέμα θα παρουσιάζει ελεύθερις από την αντικρίσα μονάχα ως μορφή πορνείας στην Ελλάδα και όχι ως είδος που έχει σχέση και με άλλους λαούς που την άσκησαν πολύ πιο πριν από τους Ελλήνες και μάλιστα με θρησκευτικό πρότυπο (...).

Το βιβλίο αυτού χρέωται σε τρία μέρη και έχει στο τέλος την Παράπτωμα. Στο πρώτο μέρος εξετάζεται η ιερά Πορ-

νεία στην αρχαιότητα και συγκεκριμένα σε 14 μέρη, αρχίζοντας από τη Βαβυλώνα, που έχουμε και τις αρχαιότερες μαρτυρίες, και καταλήγοντας στην Ελλάδα, συγκεκριμένα στην Κόρινθο. Στο δεύτερο μέρος δίνεται μια συντομή περιγραφή της ιεράς Πορνείας στους νεότερους χρόνους. Στο τρίτο και τελευταίο μέρος, που αφορά την ερμηνεία του θέματος, παρουσιάζονται τις απόψεις διαφόρων μελετητών και στο τέλος εκθέτει και τη δική μας. Παράλληλα ομώνιμα εξετάζονται χωριστά και δύο άλλοι θεματούς: Αρ' ενώ η διαπαρθένευση, δηλαδή το έθιμο της παροφθορίας, είτε από κάποιο πρόσωπο (ιερέας, βασιλιάς, κλπ.) είτε με τεχνητό φαλό, και αιρ' επέρνουν το λεγόνευμα Δικαίου της Πορνείας Νύχτας, που είναι γνωστό ως Ius Primitae Noctis (...). Το βιβλίο, που είναι φυσικό να παρουσιάζει ιδιαίτερη ενδιαφέρον, είναι γραμμένο έτσι ώστε να απευθύνεται τόσο στο εύρος κοινού όσο και στον ειδικό επιστημόνιο που θα βρει και άλλη την ιδέα της περιπέτειας.

«Συναγωγή μελετών θυζαντινής αρχαιολογίας (τέχνη - λατρεία - κοινωνία)

Δημήτριος Ι. Πάλλας
Εκδ. Καρδαμίτσα, Αθήνα 1987-88

Ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων, θελόντων να τημησιώνει τον διαπαρθένη θυζαντινόλογο Δ. Πάλλας, εξέδωσε δύο τόμους στους οποίους συγκεντρώνονται 27 αυτοτελείς μελέτες του. Οι μελέτες αυτές αποτελούνται υπόδειγμα με αυστηρά επιστημονικά γραφαία. Ο Δ.Ι.Π. έφερμος από πολλού νωρίς πρωτοποριακή μεθοδολογία που παραμένει υποδειγματική στα εκλαικευτικά άρθρα και τις διαλέξεις του προτίθεται να εκδώσει ο ίδιος ο συγγραφέας). Στους δύο αυτούς τόμους περιέχονται: Τόμος α': 1) Τεμάχια μαρμάρων τραπέων με αναγλυφού παρύφη. 2) Εγχραφτός καινογραφική πλάκη του Βιβλιαντίου Μουσείου Αθηνών. 3) Η φάιλη του χριστιανικού Παρθενώνα. 4) Σαλόμωνικά. Γ: Οι τάφοι. 5) Αρχαιολογικό - λειτουργικό. 6) Παλαιοχριστιανικά θωράκια μετά ρόμβου. 7) Ο ζωγράφος Ηεσάδα. 8) Ο επιστοποικός έβαν θρόνος και το αστροπικόν των εκκλησιών. 9) Ανάγλυφος στήλη του Βιβλιαντίου Μουσείου Αθηνών. 10) Αι παρ' Ευαεβίη εξέδορι των εκκλησιών της Παλαιοτίνης. 11) Ο γαρακτής του αρχικού μνημονίου του τεμένους της Μελίνας. 12) Μελετήματα αρχαιολογικά - λειτουργικά. 13) Αι «βαρβαρίκαι» πόρται της Κορίνθου. 14) Τα αρχαιολογικά τεκμήρια της καθοδού των βαρβάρων εις την Ελλάδα.

αρχαιολογικά

15) Οι χριστιανικοί καμπαρωτοί τάφοι. **Τόμος Β:** 16) Ο ύμνος των Πράξεων του Ιωάννου κεφ. 95-97 (Παραπήρηση στην προτυροχασιανή ποιητική). 17) Ο επιτάφιος της Παραμυθίας, 18) Στέφανοι ανηρτημένους υπέρανθων της αγίας τραπέζης, 19) Βυζαντινός υπέρβυρος του Μουσείου Κορίνθου απλώς αιώνιες μιθοί το Συναρχίον του Τιμήμενου Γ' Δαύρου); 20) Περὶ την εικονογραφίαν των αισθητικών μωμών, 21) Αι αισθητικαὶ ιδεῖαι των Βυζαντινῶν πρὸ τῆς Αλώσεως (1453), 22) Οι βενετοκρητικὲς μικρογραφίες Olschki 35398 του ἔτους 1415, 23) «Ιουστινιάνεια» ὥλπτοι αισθητικῶν ανεπέργερα, 24) Παλαιοχριστιανικὲς ρυθμικὲς εγγραφές, 25) Η Παναγία τῆς Σκρίπους ως μετάπλωση τῆς παλαιοχριστιανικῆς αρχιτεκτονικῆς σε μεσαίων βυζαντινή, 26) Η εκκλησία του Αγίου Ηρώδιωνος στην Υπάτη, 27) Ευρώπη και Βυζαντίο.

«Η αρχιτεκτονική του νεοελληνικού θέατρου»

Ελένη Φεσσά - Εμμανουήλ (Ε.Μ.Π., Ιούνιος 1990)

Δεν συνθίνεται να παρουσιάσουμε διατρίβεις «εν τη υποστήριξει» τους. Στην περίπτωση όμως της προκειμένης, στην κρίση της οποίας παραπεμφήκαμε ως ακροατές (δύνον δικαιώματος, κατά τα ελληνικά και πάρι τα δευτέρια δεδομένα), θέωρουμε καλό να κάνουμε εξαίρεση, πρώτον γιατί η συγγραφέας είναι δοκιμασμένη, μη πανεπιτημάχη, ερευνήτρια, που έχει δώσει το μέτρο των δυνάμεων της (αλλώστη η διατριβή εγκριθείσα με πολὺ καλό βαθμό), και δευτέρου γιατί ο αντικείμενος είναι πραγματικό αδειρένυτο έως σήμερα. Επομένως, βριαλέσας εμπρός σε μελέτη που ανοιγεί δρόμο –να μιλήσηται, για παραπέρα ερυνες και για πολὺ γόνιμη πορεία. Η συγγραφέας ακολούθησε το δύοπο του ερευνητή-τετεκτιβή, όπου βαδίζουμε κακούς στην Ελλάδα, αρχίσοντας από διάσπορα ιδιωτικά αρχεία, συγκεφαλωναντάς ειδικές μελέτες και μονογραφίες, συλλέγοντας πρωτικές μαρτυρίες και αποδεικνύοντας την επιλεκτική κεντρική και τοπική Τύπο. Μόνο στα αρχεία των λιονίων νησιών βρήκε κάποιο συγκεντρωμένο και φιλογένεσι σε ενότητες αλικί. Στο πρώτο μέρος της μελέτης εξετάζεται το ελληνικό θέατρο και η αρχιτεκτονική την πριν από το 1821 (κρητικό, επαναστατικό θέατρο, νεοελληνικός διαφυτισμός και θέατρο). Στο δεύτερο μέρος ο ελληνικός θεατρικός 19ος αιώνας (ιστορικά, η θεατρική

ζωή, η αρχιτεκτονική θεάτρου γενικά, και ειδικότερα στα Επτάνησα, αλλά και στις πόλεις της Αθήνας - Φαλήρου - Πειραιά, της Ερυμάνθου, του Βόλου καθ. της Πάτρας). Στο τρίτο μέρος εξετάζεται η περίοδος 1900-1940 (ιστορικά, η θεατρική ζωή και η αρχιτεκτονική θεάτρου, συγκριτικά και με ευρωπαϊκά παραδείγματα). Στο τέλος του έργου παρατίθενται λεπτομερείς χρονολογικοί πίνακες.

Δύο επημέρους παραπρήσεις: η πρώτη στην επαρχιακή επαρχία δεν στάθηκε δυνατό να δημιουργηθούν τοπικοί θίασοι και, συνά, ήταν πιστός ότι θέατρα αλλά γρήγορα εγκαταλείφθηκαν από έλεγχο δραστηριοτήτων (της εργασίας, βεβαιά, είναι αν, αντιτούσα, μπορεσαν να δημιουργηθούν τοπικοί θίασοι σε ανάλογες ευρωπαϊκές περιπτώσεις). Και η δεύτερη στο οποίο «κινητοποιείται» αποτελεί ελληνική «εφέρεση», προσφέρομενή στις εδώ κλιματολογικές και άλλες συνθήκες.

B.K.D.

«Θρησκευτική αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη κατά την λευκαία φάση της Τουρκοκρατίας (1893-1912)»

Θάλεια Μαντοπούλου - Παναγιώτοπουλου

A.P.O., Θεσσαλονίκη 1989

Εκκλησίες, Συναγαγές και Τζαμά εξετάζεται διεδοκίνη στη διοικητορική αυτή διατριβή, που αποτελεί, με την ιστορική εισαγωγή, τη λεπτομερείρη τη θαυμάσια σχέδια, το πλουσιό φωτογραφικό υλικό και τη λεπτομερεία βιβλιογραφίας. Έργο αναφοράς για τους μελετητές της νεοτερης, αλλά όχι και μόνο, ιστορίας της Θεσσαλονίκης. Στο κεφάλαιο 1 εκτίθεται το ιστορικό πλαισίο (1839-1912). Στο κεφ. 2 παρουσιάζονται 16 ορθόδοξοι χριστιανοί ναοί, ενώ αναφέρονται και επτά παλαιολιθικά ανακανισμένα. Δινεται η θέση, η ιστορία, η τυπολογία, η μορφολογία, περιγραφή της κατασκευής, τη διαδόσησης, και ο διαχωρισμός των οικοδομικών φάσεων, με τις αντιτοιχικές χρονολογίες. Τέλος (Παραπρήσεις και συμπεράσματα) μελέταται η ναοδομία στην Ελλάδα μετά την Αλώση, εξετάζεται ειδοκότερα το θέμα στη Θεσσαλονίκη, δινεται η τυπολογία των νωάν, η μορφολογία τους, εξετάζεται για την κατασκευή και η διακόσμηση. Στο κεφ. 3, εξετάζονται δύο Καθολικοί χριστιανοί ναοί με επιπλέον αναφορά στους αρχιτεκτόνες. Στο 4 κεφαλαίο αιερώ εχει ο Αρμενικός χριστιανικός ναος

της Παναγίας. Στο 5ο κεφάλαιο παρουσιάζεται ο Εξαρχικός χριστιανικός ναός του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Στο 6ο κεφάλαιο, «Εραικές Συναγαγές», παρουσιάζονται πέντε κτίσματα, ενώ στο κεφ. 7, «Τα Τούρκικα Τζαμά», περιγράφονται διεδοκίκ δύο κτίσματα και παρουσιάζονται πέντε παλαιότερες ανακανίσεις. Στο τέλος του τόμου η διαδεκάσιδη συγκλονική περιλήψη και η ανγλική βιβλιογραφία καθιστούν τη μελέτη αυτή προσιτή και στους ξενογλωσσούς μελετητές.

Γλυφάδα - ιστορικό παρελθόν και μνημεία»

Ελένη Γιαννοπούλου - Κονσαλάκη
Αθήνα 1990

Γραμμένο από αρχαιολόγο, σε γλώσσα προστή και ευχάριστη, το βιβλίο αυτό μας ξεναγεί στον αρχαίο Δήμο Αιεζανής, τη ομηρινή Γλυφάδα. Μαθαίνουμε την ιστορία και γνωρίζουμε τα μνημεία της Γλυφάδας από τους χρόνους της πρωτης εποικίσης ως τα σύμα χρόνα. Η μελέτη αυτή, που βασιστεί σε δεδομένα αρχαιολογικών ανασκαφών και μελετών και σε κείμενα περιηγητών των περασμένων αιώνων, Εκίνηση σε πριν από επτά χρόνια και κυκλοφορεί τώρα, χώρι στην έμπειρους του τότε δημάρχου της Γλυφάδας, Θ. Σπονδιλίδη, ο οποίος είχε αναλύσει την πρωτοβουλία για την εκπόνηση του έργου και επωμίστηκε τα έξοδα της έκδοσής του.

«Νοσταλγικός περίπατος στη νησί των δύο Αιεζανδρών»

Ιω. Ν. Φραγκούλας

Εκδ. Δόμος

Οδηγός της Σκάθου, του οποίου η 2η έκδοση έγινε το 1990.

Νά ένα βιβλίο που θα συνιστούσαμε ανεπιφύλακτα στους αναγνώστες μας! Εκδοση «φτωχή» και αξιορεπής, δηλαδή φροντισμένη, με πλήρη επιστημονικό υπομνηματόμα, δίχως χαρτί «ιλιουτράστον», δίχως έγχρωμες εικόνες. Οπως γίνονταν κάποιοι καλοί οδηγοί παλιά. Ας πούμε, για να δύσουμε μέτρο σύγκρισης, όπως ο «τότε-φτωχός «Μυστράς», του Μαν. Χατζηδάκη. Στον οδηγό αυτό δεν θα βρείτε διεύθυνσεις και τηλεφωνικά ένδοξοδεών και εστατορίων. Ούτε και ντικό ή μπαρ. Θα βρείτε, όμως, όλη τη Σκάθο, την ίδια την ψυχή της. Από κάποιον, σεβασμιό γέροντα πια,

αρχαιολογικά

την αγαπά όσο λιγοί, αλλά και που μπορεί να μη παρουσιάζει το πρόσωπο της παραμορφωμένο, δηλαδή εξωτραγουδικό.

Όλη η Σκύθιδος είναι στον οδηγό αυτό. Δεν λείπει τίποτε από αυτήν. Αλλά βρίσκεται σ' αυτόν και διότι ο Παπαδιάμαντης δύναται και διώσει τον Μυραΐτηδης. Ο συγγραφέας, σε κάθε βήμα που μας ξεναγεί, εντάσσεται απολύτα στο κέμενό του καίρια αποτάσσαματα των δύο συγγραφέων. Έγειτε εμπρός σας, σε διάρκη διάλογο, παρεδέων και παρόν, και αντιστροφά. Μετά την επίσκεψη στο νησί, θα δείτε να σας καταλαμβάνει έντονα επιθυμία να ξαναδιάβεστε τους «δύο Αλέξανδρους». Εστία κι αν δεν μπορείτε να δείτε το σπίτι του Παπαδιάμαντη, λόγω ελελιψεως φύλακα (το κλείδι είναι στο Δημαρχείο)...

Βασιλής Κ. Διωροβίνης

«Οδωνυμικά»

Μάρω Βουγιούκα - Βασ. Μεγαρίδης

Εκδ. Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Αθήνα 1990

Σημαντικό για τις ειρηνέτερες νηώσεις μας το νέο δίτοιο λεξικό με την προέλευση και τη σημασία των ονομάτων των δρόμων της Αθήνας.

«Ιστορία και Τέχνη στο Μεγάλο Μετέωρο»

Μ. Χατζήδακης - Δ. Σοφιανού

Εκδ. Interamerican, Αθήνα 1990

Με την ευκαρία της αμπιληθότητας των 600 χρόνων από την ίδρυση της Μονής του Μεγάλου Μετέωρου, η INTERAMERICAN χρηματοδότησε την έκδοση του μημειώδους τόμου λευκώματος «Ιστορία και Τέχνη στο Μεγάλο Μετέωρο», που έγινε με τη συμβολή και τη θεία καθοδήγηση του Ηγουμένου της ομώνυμης Μονής.

Ο τόμος περιλαμβάνει κείμενα του Βυζαντινολόγου και Ακαδημαϊκού Κ. Μανώλη Χατζήδακη καθώς και του κ. Δημητρίου Σοφιανού. Διευθυντή του Κέντρου Ερευνών του Μεσανατούνικου και Νεού Ελληνισμού της Ακαδημίας Αθηνών. Τα κείμενα καλύπτουν την περίοδο από τη σύσταση της Μονής, την εξέλιξη της, ως την ολοκληρωμένη φάση της ακμής της.

Με την έκδοση αυτή η INTERAMERICAN συμβάλλει για μια ακόμη φορά στην πρωτότητη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων της χώρας.

«Θεσσαλονίκη, 315 π.Χ.-1985. Λεύκωμα - Μαρτυρία»

Θ. Αυγερινός και

Α. Τσαλακόπουλος

Εκδ. περιοδικού «Βορειοελλαδικά», Θεσσαλονίκη 1989

Πολλοί έχουν τα μεράκι αλλά λιγοί να τη θέληση και την υπομονή να χαρίσουν στη δημιουργία, στους απλούς φιλότεχνους και στους μελετητές, τα στοιχεία που προσφέρει μια πλούσια συλλογή. Με την ευκαρία του εργαστηρίου των 300 χρώνων από την ίδρυση της Θεσσαλονίκης, ο iατρος - συλλεκτής Θ. Αυγερινός, μαζί με τον Ε.Δ.Τ.Π. του Α.Π. Αδ. Τσαλακόπουλο, ταξινόμισαν και παρουσιάζουν σε 13 εννοητικές τη συλλογή της επιλογής του πρώτου. Η συλλογή αυτή αντιπροσωπεύεται στο λεκύθιο με πάνω από 570 φωτογραφίες και διαιρείται σε: 1. Λευκώματα, 2. Βιβλία, 3. Πρακτικά συνεδρίων, 4. Περιοδικά, 5. Ερημηρίδες, 6. Προγράμματα εκδηλώσεων, 7. Καταλόγοι εκθέσεων, 8. Προσπέκτους, 9. Ημερολογία, 10. Δισκούς, 11. Φιλοτελία, 12. Καρτ-ποστάλ, 13. Αφίσες.

«Όπλα 1790 - 1860. Μνημεία ελληνικής ιστορίας και τέχνης»

Νίκος Βασιλάτος

Εκδ. ΕΟΜΕΧ, Αθήνα 1989

Μοναδικό στο είδος του το βιβλίο αυτό, που με το πυκνό του κείμενο και την πλούσια εικονογράφηση μας γνωρίζει νέες διάστασης του όπου.

Η συστήση του κατόχου και του όπου, η αισθητική και η κοινωνιολογία είναι θέματα που βίγονται και που ανοίγουν δρόμους.

«Αλεπινή ιστορία του Λουκιάνου Σαμοσατέων και ιστορική τοπογραφία ενός μέρους της Θετταλίας - 1817»

Του Ιωάννου Οικονόμου Λαρισαίου - Λογιώτάτου

Επιμέλεια: Μ. Μ. Παπαϊωάννου
Εκδ. Δήμου Λάρισας, Αθήνα 1989

Ο άγνωστος στον πολύ κόμη Ιωάννη Οικονόμου είναι από τους σημαντικούς λόγους των αρχών του 19ου αι. Υπήρχε φίλος του Βηλαρά, αλλά η σημασία της προσφοράς του στα ελληνικά γράμματα δεν έχει ακόμα πλήρως αναγνωριστεί. Ο Μ.Μ. Παπαϊωάννος επιμελήθηκε την έκδοση αυτή, που μας γνωρίζει σημαντικά στοιχεία της ελληνικής ιστορίας και κοινωνίας «από πρώτο χέρι».

«Τα λίθινα χρονικά της Ελλάδας»

Στην ομηρική Οδύσσεια μας συνεπαίρει η δημιγηρία του Οδυσσέα, ο οποίος αφηγείται τις περιπέτειές του υστέρα από την καταστροφή της Τροίας. Στο έπος αυτό κυριαρχεί το θέμα του ταξιδίου και της ανακάλυψης νέων κόσμων, για να κλείσει η δημιγηρία με το θέμα της ειρήνης και της οικογενειακής ευτυχίας. Αν παρακολουθήσουμε το δρομολόγιο του Οδυσσέα, μπορούμε να το συγκρίνουμε με τους δρόμους που ακολουθούσαν οι αρχαίοι άνθρωποι, όταν σε μεγάλα ρεμάτα οι Ελλήνες μετέφεραν τους πολιτικούς κονκονικούς, πολιτιστικούς και ιδεολογικούς προσανατολισμούς σε ανησυχία, ακόμα, μέρη.

Οι ανησυχίες, έχοντας πλατύνει τα όρια επιπρόσοντος της ελληνικού πολιτισμού, έγιναν εκείνη η ζώνη επαφών, μέσα από την οποία σπήκαν, πολλούς αιώνες αργότερα, τη θεμέλια της σύγχρονης Ευρώπης.

Η γνωριμία με καθετές το σχετικό με τις αρχαιοελληνικές πόλεις των παραλίων του Εὔβεινον Πόντου είναι πάντοτε ενδιαφέροντας και συγκαρικό. Η γνωριμία με το βιβλίο της Δρ Ιστορικών Επιστημών, καθηγήτριας Ελλάς Σολομών, «Αρχαίες επιγραφές της Κρηταϊκής», Κιεβό 1988, είναι διπλά συγκινητική, γιατί όχι μόνο μας φέρνει κοντά στους μακρινούς εκείνους καιρούς της ιδρυσής και της ανάπτυξης της αρχαίας ελληνικής αποικίας, αλλά μας γνωρίζει τα «λίθινα χρονικά», για την οποία μας ανοίγει το εργαστήριο του επιστημονικού επιγραφολόγου. Προκειται, γεγονός σημαντικού, για το πρώτο εκλαικεμένο βιβλίο της αρχαίας επιγραφολογίας που κυκλοφόρησε στη Σοφ. Ενωση, το οποίο, ωστός είναι φυσικό, δια διαβαστεί από όλους δισού ενδιαφέρονται για την ιστορία και τον πολιτισμό της αρχαίας Ελλάδας.

Η Ελλα Σολομώνικ είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου του Λένινγκραντ, όπου απούσαν κοντά στους γνωστούς κηφηγήτες Ι. Τολοτόπι και Σ. Μπουριέ. Σήμερα συνεργάζεται με το Κρητικό Τμήμα του Ινστιτούτου Αρχαιολογίας της Ακαδημίας Επιστημών της Οικουνώνας και είναι γνωστή για τις μοναδικές της εργασίες σχετικές με τις νεοακαλύψυφες επιγραφές και τα χαρακτικά (γραφοί) της Ταυρικής Χερσονήσου.

Στην Ε. Σολομώνικ οφείλεται η ίδρυση του επιγραφικού τμήματος λιθογλυπτών (λαπιτάριο) στο Ιστορικό - Αρχαιολογικό Μουσείο της Χερσονήσου κοντά στη Σεβαστούπολη. Το καινούργιο της Βηλαρά είναι αποτέλεσμα μακρόχρονων μελετών και της διδακτηκής της δραστηριότητας. Εχει

αρχαιολογικά

πραγματοποιήσει αναρίθμητες διαλέξεις σχετικά με την ελληνική επιγραφολογία στα Πανεπιστήμια του Λευνίκουραντ, του Αβού, του Βορονέζ, της Σμερόπολης, του Χαρκόφ κ.α.

Στην εισαγωγή του βιβλίου ο αναγνώστης θα βρει μια γενική εικόνα της επιγραφικής στην πατρίδα μας. Τα υπόλοιπα μέρη του βιβλίου είναι αφεμένα στην παρουσία τεσσάρων ειδών επιγραφών: διατάγματα, αγνωστικές επιγραφές, λατρευτικές και επιτυμβίες. Η ερευνητρια, πάρα την εκακείμενη παρουσίαση του υλικού, αναφέρεται αρκετά εμπεριστατωμένα σε προβλήματα σημαντικούτα για την επιστημή, όπως στις μεδόδους ανάγνωσης και συμπλήρωσης των επιγραφών. Αυτό καθίστα το βιβλίο χρήσιμο για μεγάλο κύκλο αναγνωστών, ακόμα και ειδικών.

Όπως η κάθι ανασκαφή περίοδος επιφύλασσε επικλήσεις, είτα και το 1969, σε έρευνα της τοιχογραφίας των αρματικών τειχών θρέπθηκε μια στήλη σπασμένη σε δει κομμάτια. Υστέρα από τη συγκρότηση τους, διακρίθηκαν καθαρά ιωτικά εργαλεία που απεικονίζονταν, συνοδεύομενα από επιγραφή που ανέφερε: «Στο γιο του Λευκανορίδη που θέβανε / ανέγειρε τον τάφο αυτόν ο πατέρας, Εὐκήλης, γιατρός / από την Τενέδο». Από τη μορφή και το μέγεθος των γραμμάτων, η Ε. Σολομόνικην τοποθετεί την επιγραφή αυτή στο τέλο του ζου ή στις αρχές του ζου αιώνα π.Χ. Τα εικονίδια μετατρέπονται σε εικόνες: χειρούργεια, λαβήδια, βεντούζα για αφαιμένη, λαβίδια. Πιο κάτω υπάρχει σκοτεινή εστάσης ασθενούς οπαγοτεμπάτου πατέρα και γιου. Η σέιση της επιγραφής αυτής είναι σημαντική για την ιστορική έρευνα, γιατί μας πληροφορεί για τις σχέσεις της Χερόσηνου με άλλες πόλεις και για το ότι στην παράλια του Ευείνου Πόντου Ελλήνες γιατροί σκούπουν το επαγγελμα τους.

Όπως θυμάμαι, σε κάποιο από τα ταξίδια μας στη Χερόσηνο μας εδεινόν σε ένα εργαστήριο αναστηλώσεων δεκάδες επιτυμβίες στήλες που βρέθηκαν το 1960-61 στον πλευρικό πύργο Χουτ, που οι αρχαιολόγοι αποκάλουν πύργο του Ζηνώνα. Οι περισσότερες στήλες είναι του ζου αι. π.Χ. Μαζί με τις λαξεύσαντες επιγραφές υπάρχουν και ζωγραφιστές απεικονίσεις φτιαγμένες με μάρμαρο και κόκκινο χρώμα. Αξιόπρόσδεχτες είναι και οι απεικονίσεις αγγειών: αλάβαστρα, μικρά μυροδοχεία δεμένα με τανία, ποτιστήλια γυναικείες επιτυμβίες στήλες, αρμάβλαι. Είφη σε θηράκια, ρωστήρια και ράβδοι που στολίζουν τις ανθρικές νεκρήριες στήλες. Συντεχίζονται τις επιγραφές με τις απεικονίσεις, η Ε. Σολομόνικη συμπέραν πώς δηλώνουν την ηλικία των νεκρών και τις ασχο-

λίες τους. Μερικές ομάδες στηλών ανήκουν σε μέλη μας και μόνο οικογένειας και έχουν κατασκευασθεί στο ίδιο εργαστήριο. Εται μοιάζουν μεταξύ τους, όπως είναι η περίπτωση με τις ζωγραφιστές στήλες του Σαννιάνα, γιου του Μεγακλή, της Μεντνικού, κόρης του Ηρέα και συζύγου του Σαννιάνα, και των τριών γιους του Μεγακλή, Απολλώνιου και Διονύσου.

μηρ. Είναι μια μετατόπιση που έχει πολυδιάστατες συνέπειες».

«Λεξικό της ελληνικής μυθολογίας»

Αικατερίνη Τσοτάκου-Καρβέλη
Εκδ. Σοκόλη, Αθήνα 1990

Πρόκειται για απαραίτητο βοηθήμα για μαθητές, φοιτητές και για όσους ενδιφέρεται η θρησκεία και οι μύθοι των αρχαίων. Με κείμενο συνοπτικό και ολοκληρωμένο, με εικονογράφηση και πινακες, το βιβλίο αυτό πληρώνει ενα κενό που υπήρχε στην ελληνική βιβλιογραφία, στον τομέα των εγχειρίδων.

«Η Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας»

Ρ. E. Easterling & B. M. W.
Κροκ

Εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 1990

Σε μεταφράστη των M. & N. Κονομή και Χρ. Γρήμη κυκλοφόρησε το έργο αυτό που στις 1000 και πλέον σελίδες του περιλαμβάνει την ιστορία της Αρχ. Ελλ. Λογοτεχνίας Σεκινώντας από την αρχαική περίοδο και φτάνοντας ώς και τον 3ο αι. μ.Χ. Συνοπτικό, περιεκτικό, απαραίτητο για όσους ασχολούνται -τόσο έραστες κασάσ και επαγγελματικά- με την ελληνική λογοτεχνία, το βιβλίο αυτό είναι σταθμός. Στις σελίδες του ο αναγνωστής θα βρει τις πιο σύγχρονες θεωρίες και τις πολύ σπανιες πληροφορίες για τα αρχαϊκα λογοτεχνικά είδη. Πολύ χρήσιμον είναι και τα παραρτήματα που αφορούν: 1) Βιογραφίες αρχαίων συγγραφέων και τη βιβλιογραφία των έργων τους, 2) τα μετρικά συστήματα της αρχαϊκής ελληνικής ποίησης, 3) ευρετήριο και 4) βιβλιογραφία.

«Κάστρα της Πελοποννήσου»

Εφη Καρποδίην-Δημητράδη
Εκδ. Adam, Αθήνα 1990

Κυκλοφόρησε πολυτελής τόμος με τίτλο «Κάστρα της Πελοποννήσου», ο πρώτος μιας σειράς ιστορικών εκδόσεων, που σκοπό έχουν να προβάλουν τα μνημεία και τον πολιτισμό της Ελλάδας από την αρχαιότητα ώς τις μέρες μας.

Τα κάστρα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της πολιτισμικής μας κληρονομίας και μας συνδέουν με τη Δυτική Ευρώπη. Στο βιβλίο παρουσιάζονται τα καλύτερα διατηρημένα και σημαντικότερα κάστρα της Πελοποννήσου. Τα κείμενα του βιβλίου έχουν γραφεί

αρχαιολογικά

από την αρχαιολόγο Δρ. Ε. Καρποδίνη-Δημητριάδη, η οποία έχει ασχοληθεί επί χρονία με το θέμα.

Το κάθε κώστρο παρουσιάζεται σε μια χωριστή ενότητα. Δίνεται συνοπτικά το ιστορικό της ήρησης του, γίνεται σύντομη περιγραφή του και παρατίθενται αποσπάσματα από ταξιδιώτες και περιηγητές που το επισκέφθηκαν. Παράλληλα αναφέρονται και οι σημαντικότεροι μύθοι, θρύλοι και παραδοσεις που συνδέθηκαν μαζί του και επίζουν ώς τώρα. Η παρουσίαση συμπληρώνεται με την παραβάθμη αντηροπωσευτικών χαρακτικών, που συνδέουνται από τα κείμενα των ταξιδιώτων που επισκέφθηκαν τα κάστρα και κατέγραψαν τις εντυπώσεις τους; Τα σχέδια έγιναν από τον αρχιτέκτονα Ν. Λιανο και απόδιδουν τη μορφή που έχουν τα κάστρα σήμερα.

Οι φωτογραφίες του βιβλίου είναι έργα των φωτογράφων Λ. Εβέρτ, Ν. Μναΐδη και Μ. Φακίδη, οι οποίες ασχολούνται ιδιαιτέρως τα τελευταία χρόνια με τη φωτογραφική αποτύπωση μνημείων και περιοχών του Ελληνισμού. Δυνυτώς όλα τα κάστρα φωτογραφήθηκαν την ίδια περίοδο: έτσι υπάρχει μια μονοτονία στο φως και στο χρώμα.

«Σινά, οι θησαυροί της Μονής»

Συλλογική εργασία, εκδ. Κ. Μανάφης

Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1990

Σημαντικότατη έκδοση, όπως όλες της Εκδοτικής Αθηνών, επιτύχει στον καθέλευτο να γνωρίσει την ιστορία, το τοπίο και τους θησαυρούς της Μονής της Αγίας Αικατερίνης, που είναι ένα από τα σημαντικότερα μοναστήρια της Ορθόδοξης. Κάτιορες της Μονής υπέραν οι λουισιανίδες και η Θεοδώρα (βασίλισσα), και το Μοναστήρι έγινε τόπος προσκυνήματος. Εδώ και 14 αιώνες στη Μονή μαζεύονται έργα τέχνης, χειρόγραφα κλπ. Στις 400 φωτογραφίες του βιβλίου αντηροπωσεύονται όλες οι μορφές της βιζαντινής τέχνης καθώς και της μετέπειτα αναγεννησι-θρακοευρωπικής τέχνης. Η εποπτεία του Κ. Μανάρη, καθηγητή της Βιζαντινής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, εγγυάται τη σωτηρία εκλογή των επιστημόνων που συνεργάστηκαν στο έργο αυτό.

«Βασιλείος Διγενής Ακρίτης και τα άσματα του Άρμούρη και του Υιού του Ανδρονίκου»

Επιμ. Στυλιανού Αλεξίου

Εκδ. Ερμής, Αθήνα 1990

Η εργασία αυτή αποτελεί «συμπλήρωμα στα γνωστοί μας» για το βυζαντινό έπος και ειδικότερα για το έπος του Διγενή. Προτείνονται αποκαταστάσεις διαφόρων χωρίων με βάση τα δεδομένα της έρευνας του Αλεξίου Επισής συγκεντρώνονται και εξετάζονται διαφορες απόψεις σχετικές με το κείμενο του Διγενή.

Αρχαία κυπριακή τέχνη στο Μουσείο του Ιερούματος Πειραιώς - Κατάλογος έκθεσης

Επιμ. Βάσος Καραγώρης, Φρ. Ριζοπούλου-Ηγουμενίδη, Δήμη. Μπακιρτζή, C. Elliott Αράκανα 1986

Στην έκθεση, που θα ανοιξει στις 26.4.91 (ΒΙ. Εκθέσεις), θα μπορέστε να βρείτε τον κατάλογο στον οποίο παρουσιάζονται αναλυτικά 282 διαγεγένη ρέγα Κυπριακής τέχνης, αντηροπωσευτικά όλων των περιόδων – από την προϊστορική έως των νεώτερων χρόνων. Οι φωτογραφίες είναι πολὺ καλής ποιότητας και η εκτύπωση προσέγγιμη.

«Διδυμότειχο»

Στρατής Παπαδόπουλος

Εκδ. Δήμου Διδυμοτείχου, 1990

Ας χαιρετίσουμε από τη στήλη επούλη τον οδηγό του Διδυμοτείχου: Ιστορικός-αρχαιολογικός και λαογραφικός οδηγός, στις 152 του σελίδες περιέχει όλα μπορεί να ενδιφέρουν τον επισκέπτη. Επιπλέον, η πλούσια έγχρωμη εικονογράφηση Βοήθη τον αναγνώστη στα σχηματιστικά καποια είκονα του χώρου. Τί θα λεγάτε για μεσαιαίδαι, πάνωσινούς νεαρούς, κιτώματα της Τουρκοκρατίας, παραδοσιακή αρχιτεκτονική και τοπική μουσική; Οι πληροφορίες σε όλους τους οικισμούς σε όλη την περιοχή, διπλά στο ποτάμι... Μπράβο στο συγγραφέα και στο Δήμο για την πρωτοβουλία αυτή.

«Η κεραμεική του χθες στα Κύθηρα και στην Κύθνο»

Επιτόπιο Ψωφοπούλου

Εκδ. ΜΠ. Φωπούρου, Αθήνα 1990

«Η κεραμεική του χθες στα Κύθηρα και στην Κύθνο», της Μπ. Φωπούρου, πολύ οικείας επιτόπιας μελέτης από την ερευνήτρια στα δύο νησιά, χωρίζεται σε δύο τμήματα: το πρώτο μιλάει

για τα μιστικά της κεραμικής στα Κύθηρα, ενώ στο δεύτερο γίνεται διεξοδικός λόγος για την παραδοσιακή κεραμική της Κύθνου.

Το κεραμικό είναι μια τέχνη που ασκείται από αώνες στον τόπο μας, με τα ίδια σχέδιον εργαλεία, που ελάχιστα έχουν αλλάξει, όπως δείχνει η έρευνα. Όλη η διάθεσηα για την εξεύρεση του κατάλληλου χώματος, το βρέθμιο του, το τόσο εντυπωσιακό πλαίσιο από τα μαγικά χέρια του αγγειοπλάστη, το ψήματο στο καϊνί, η μεταφορά του έργου κτλ. γίνονται ευκόλα και ευχάριστα προστά στον αναγνώστη του βιβλίου.

«Αθλητισμός και Κοινωνία. Η πολιτική κοινωνιολογία της Κλασικής και Σύγχρονης εποχής»

Κωνσταντίνος Ηράντος

University Press Studio, Θεσσαλονίκη 1990.

Η πρωτοτυπία αυτού του πονημάτου έγκειται στο διαφορετικό τρόπο θεώρησης του αθλητισμού. Αυτός προσεγγίζεται ως μέρος του κοινωνιοπολιτικού γίγνεσθαν κόθε εποχής: συνδέεται και σχετίζεται κάθε φορά με τις υπόλοιπες δραστηριότητες του πολιτισμού. Αυτός ο τρόπος προσεγγίσης, από χώρο της αθλητισμού βιβλιογραφίας, είναι πρωτόγονος, αφού αυτή έως τώρα αντιτείπει την αθλητισμό Εκκομικέν από τον πολιτισμικό περιγύρο του. Αντίθετα, ο τρόπος προσεγγίσης που υιοθετεί ο συγγραφέας φωτίζει αγνωστές πτυχές και ανακαλύπτει νέες σχέσεις του αθλητισμού. Ως εκ τούτου, απαιτεί κριτική διαθεσή και στασιαία απέναντι σε κάθε κατεστημένη ερμηνεία. Ετοί, από τη μαρτυρία του κλασικού αθλητισμού οπώς αυτή είναι έως τώρα γνωστή στον πόλυ κόσμο. Πολλές από τις ερμηνείες που επικρατούν σήμερα αποδεικνύονται ανεπαρκείς ή στη χειρότερη περιπτώση λαθούμενες. Απ' την άλλη, αποκαλύπτει τις αθέτες κοινωνικοπολιτικές παραμέτρους του συγχρονού αθλητισμού. Τέλος, με τη συνέχη σύγκριση, αντιταράθετη και αντιταραβόλη του αθλητισμού της κλασικής και σημερινής εποχής ο συγγραφέας αναδεύκεται την αναγκαιότητα να υπάρχει και να εφαρμοστεί στον αθλητισμό η εναλλακτική πρόσταση. Αυτή τοποθετείται στο πλαίσιο της μεταβιοτικής κοινωνίας. Τα χαρακτηριστικά της νέας κοινωνίας στο χώρο του αθλητισμού επιχειρεί να αποσαφήνισε και να προσδιορίσει το βιβλίο του Κ. Ηράντου. Αυτά, εάν μεταφέρθουν στον ευρύτερο πολιτικο-

αρχαιολογικά

κονομικό χώρο, διαπιστώνουμε πως στην ουσία αποτελούν το ιδεολογικό υπόβαθρο ενός νέου κινήματος, της οικολογίας. Τα νέα χαρακτηριστικά που παραχέιται να προσδώσεις στην συγγραφέας στον αθλητισμό ταυτίζονται και εναρμονίζονται πλήρως με τις διεκδικήσεις, τις επιταγές, τους οραματισμούς και τα ιδανικά της οικολογίας.

«Ζητήματα βυζαντινού και εκκλησιαστικού δικαίου»

Ιωάννης Κονιδάρης
Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα 1990

Στον τόμο αυτόν συγκεντρώθηκαν και παρουσιάστηκαν 146 μελετές που αναφέρονται σε «Ζητήματα βυζαντινού και εκκλησιαστικού δικαίου». Ο αναγνώστης μπορεί να βρει, μεταξύ άλλων, άρθρο με τίτλο «Τίνος περὶ χαρίτος των εκκλησιαστικών ποινών», στου οποίου την εισαγωγή εκθέντει το χαρακτηριστικό που αποτελούν την ιδιομορφία του εκκλησιαστικού δικαίου Ακάμα, «Γράμμα του Πατράρχη Γρηγορίου του Γ', του 1446» (στα γερμανικά). Επίσης: «Μία παράφραση της Νεαρᾶς Ι του Ηράκλεου σε ένα Μεταβυζαντινό νομοκανονικό χειρόγραφο». Κ.α. Ορισμένες μελέτες είναι γραμμένες σε ξένη γλώσσα (γερμανικά), επειδή έχουν πρωτόδημουσετεί σε ξένη περιόδιο. Όλα τα άρθρα του βιβλίου τα χαρακτηρίζει η πρωτοτυπία και η επιστημονική αντιμετώπιση, που εκφράζονται ομώς με τρόπο απλό και εύληπτο.

«Πολιτισμικές Μορφές»

«Κράτετε στα χέρια σας μια νέα προσπάθεια από νέους αυτούς, φοιτήτες. Από ένα πανεπιστήμιο προφερειάκι, των Ιωαννίνων, μια χλωρό-διυνο προβλημάτισσα. Είμαστε μια ομάδα πρωτοβουλίας, που έχουμε ανάγκη να καταθέσουμε τη δική μας πρόταση για τον πολιτισμό. Η έκδοση του περιοδικού «εφημερίδας» θα είναι η πρώτη μας ενέργεια. Εκδόση που φιλοδοξεί να δώσει την ευκαιρία σε όλους -κύριοις σε φοιτητές- να ασχοληθούν με διάφορα πολιτικά θέματα. Δεν θα σαμαριθούμε εκεί. Η διοργάνωση σεμιναρίων, ποιητικών και μουσικών βραδιών, κινηταρισμάρκων αφιερωμάτων κ.ά. θα είναι οι επόμενες ενέργειες μας. Θα μας βοηθήσουμε πολύ προβάλλοντας την προσπάθεια μας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο εκπιμούσατε εσείς. Ευχαριστούμε».

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Το κείμενο αυτό συνόδευε το πρώτο φύλλο του περιοδικού - εφημερίδας «Πολιτισμικές Μορφές», του οποίου το περιεχόμενο δείχνει αέλιπτην προσπάθεια και υψηλό επίπεδο των παραγόντων που μετέχουν στην έργο αυτό. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους τίτλους μερικών άρθρων:

Αρχαιολογία: «Προσεγγίσεις στην Παλαιολόγεια Ζωγραφική». Λαογραφία: «Παράδοση και συγχρονικότητα». Ιστορία: «Πνευματικές φυσιογνωμίες στη Γιάννινα την εποχή του Αλή Πασά». Μουσική: «Απόπειρα προσεγγίσης στη Μουσική της κλασικής ελληνικής αρχαιότητας», κ.α. Σημειώνουμε επίσης ότι «Το περιοδικό ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ στο πλαίσιο της επικοινωνίας με το μεν αναγνωστικό κοινό, αλλά και για την αναγκαιότητα του διαλογίου, δέχεται γράμματα. Επίλειμμα ότι θα έχουμε από το επόμενο τεύχος και ξεχωριστή στήλη αλληλογραφίας».

Οσοι θέλουν μπορούν ν' απευθύνονται στη Διεύθυνση: ΠΑΙΑΤΕΙΑ ΤΖΑΒΕΛΑ 15, 45221, για Σοφ. Κοιτσιούρη, ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

«Υπάτη», τεύχος 22-24

Περιοδική έκδοση του «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Υπαταίων»,

Δεκέμβρης 1989-1990

Κυκλοφόρησε το διπλό τεύχος (22-24) της «Υπάτης» με ποικιλά όπως πάντα, θέματα. Οι αναγνώστες μας σίγουρα θα έρουν ενδιαφέροντα στα άρθρα: ΣΑΝΔΡΗ Κ., Μετέωρα και Υπάτη, ΠΑΝΤΟΥ Π., Οι επαργύριες δομοκούς και Φθιώτιδα, ΚΑΦΙΩΤΗΣ Σ., Μια επισκέψη στη Μονή Αγίου Θεοφάνου Αθ., Η εξέγερση της Μενδενίτσας το 1668, ΜΑΝΤΑ ΧΡ., Η λάσπη των Ιωαννίνων, ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜ., Μουσική Παιδεία και Αγώνα, ΑΔΑΜΟΥ ΜΙΑΝΤΑΣ. Το ιερό του Ηράκλη στην Οίτη.

«Τομή 301»

Αρχαιολογικό περιοδικό, τ. 1
Περιοδική έκδοση μεταπτυχιακών φοιτητών και αποφοίτων του Αρχαιολογικού Τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ.

Θεσμολογία Ιούλιος 1990

Αξιόλογο αρχαιολογικό περιοδικό που εκδίδεται από ομάδα μεταπτυχιακών φοιτητών και αποφοίτων του αρχαιολογικού τμήματος του ΑΠΘ.

Το πρώτο τεύχος είναι αφιερωμένο σχεδόν ολόκληρο στο πρόβλημα της αρχαιολογίας και της εκπαίδευσης. Πε-

ρίχει όφερα σχετικά με τη σημασία και τους στόχους της αρχαιολογικής επιστήμης στη σύγχρονη ζωή. Γίνονται αναφορές τόσο στη θέση που κατέχει η αρχαιολογική έρευνα σήμερα σύντομο και στη διανοτότητα που έχει το αρχαιολογικό αντικείμενο να πληριάσει το πλατύ κοινό και να το οδηγήσει στην περιοχή του παρελθόντος.

«Dictionary par noms d'architectes des constructions élévées à Paris aux XIXe et XXe siècles»

M. Fleury

Εκδόσεις της Υπηρεσίας Ιστορικών Εργασιών της πόλης του Παρισίου, 1990

Κυκλοφόρησε ο πρώτος τόμος του έργου, πρότυπου και πρωτότυπου, με γερή βάση τεκμηρίων (φωτογραφίες και πλαίσια χαρακτικά) και με ποτογραφικό ευρετήριο, ενώ περιέχει και το ιστορικό προσπαθεών που σύκαρδεται στη διαφύλαξη μέρους της πρόσφατης αρχιτεκτονικής κλαρονομίας της γαλλικής πρωτεύουσας. Το έργο είναι πολύτιμο όχι μόνο για την ιστορία της γαλλικής αρχιτεκτονικής αλλά και για την παρακολούθηση των πολεοδομικών εξελίξεων στο Παρίσι από την εποχή του Οσμάν μέχρι σημερανία (φρ.). B.K.D.

«Θρακικά Χρονικά» και «Ξάνθη, 1870-1940»

Κυκλοφόρησε ο 44ος τόμος των «Θρακικών Χρονικών», που εκδίδεται συνέλλητα κάθε χρόνο ο Σανθιώτης λογιος Στέφανος Ιωαννίδης: το 1668, ΜΑΝΤΑ ΧΡ., Η λάσπη των Ιωαννίνων, ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜ., Μουσική Παιδεία και Αγώνα, ΑΔΑΜΟΥ ΜΙΑΝΤΑΣ. Το ιερό του Ηράκλη στην Οίτη.

Ταυτόχρονα, ο ίδιος συγγραφέας κυκλοφόρησε, σε δεύτερη έκδοση, το λεύκωμα που είχε πρωτοκυλλοφήσει το 1982, με φωτογραφικά τεκμήρια για την πόλη της Ξάνθης από την εποχή που άρχιζε η μενάλη οικονομική ακμή της ώς το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Των τεκμηρίων προηγείται συντομότατη εισαγωγή, που υπογράμμιζε ιδιαίτερα, αφευτητή, το γεγονός ότι όλο το πολύτιμο αυτό υλικό (αλλά και άλλο, αρχειακό, μέρος του οποίου πήραν μαζί τους τα βουλγαρικά στρατεύματα κατόχης και καμίας ελληνικής κυβερνησης, μέχρι σήμερα, δεν εδειπέστε το παραμήκρο ενδιαφέρον για τον επαναπατρισμό του) ακόμα δεν αποτέλεσε αντικείμενο κάποιας συνθετικής εργασίας. (Σελ. 174, τιμή 5000 δρχ.) Παραγγελίες στο

αρχαιολογικά

συγγραφέα και εκδότη, Βύρωνος 7,
Σάνθη, τηλ. 0541-22081.)

Β.Κ.Δ.

«Byzantine Monemvassia - The Sources»

Χάρη Καλλιγά

Εκδόσεις Ακρόνησος. Διάθεση: βιβλιοπωλείο της «Εστίας» Ι. Δ. Κολλάρου
και Σιας

Από νεαρότατο εκδοτικό οίκο, με τυπική έδρα τη Μονεμβασία, κυκλοφόρησε, στο τέλος του 1990, η διατριβή της Χάρη Καλλιγά, αρχιτέκτονα, που έχει φιερώσει μεγάλο μέρος της λω-
νής της στη μελέτη της Μονεμβασίας
και στην αναστήλωσην - κατα-
σκευών μέσα στο Κάστρο της. Με πρόλογο το καθηγητή Στήβην Ράν-
σιμαν, το κείμενο, στο αγγλικό πρωτό-
τυπο του, καλύπτει 300 σελίδες και
περιέχει 32 μαρφαστρέξ εικόνες, με
φωτογραφίες, χάρτες, πίνακες και
αντίγραφα εγγράφων.

Το βιβλίο αναφέρεται στην ιστορία της Μονεμβασίας από την ίδρυση της έως το 1640 και αποτελεί συλλογή πηγών που διακρίνεται για την πλούτη της: περίσσα στη «βαθιά νερά-
της» αποτύμησης της γνησιότητάς τους, πράγμα το οποίο έχει αποτελε-
σει «ημεμένον αντλεγόμενον» ως σημεί-
ρα, και προχωρεί στη λεπτομερείακή
ανάλυση του. Στηρίζεται σε εξαντλη-
τική βιβλιογραφία για το θέμα, το
οποίο προσανεγγίζει τόσο, όσο, απ' ότι
γνωρίζουμε, δεν έχει επιχειρηθεί ως
τώρα, και σίγουρα θ' αποτελείσει
συστακτική συμβολή για γνώση αλλά και
συνέχιση της επιστημονικής συζήτη-
σης για μια πόλη-φαινόμενο της βαζα-
τινής περιόδου, η οποία, εχόντας
κρατήσει δια ελάχιστης, πια το ελ-
λαδικού χώρου, θυγέτες και πρωσαι-
κότητα, δεν πάνε να παραμένει αρκε-
τά άγνωστη ως πρώτη ιστορία της.
Ο ίδιος εκδοτικός οίκος στοιχεί, για
το άμεσο μελλον, έναν Οδηγό της
Μονεμβασίας, ένα βιβλίο με απόψεις
της, από πολλά χαρακτικά και φωτο-
γραφίες της περιόδου του 17ου ως
τον 19ο αιώνα, καθών και ένα τεύχος
για... τα χτισματά της Μονεμβασίας.
Προβλέπεται, επίσης, ελληνική έκδο-
ση των πηγών για τη βιζαντινή Μο-
νεμβασία.

B.K.D.

«Στο σταυροδόρομό του Αργολί- κού»

Αδωνις Κύρου

Α' τόμος, Αθήνα 1990

Γραμμένο από Ηοννέτη Ηομίη, όπως
θα έλεγαν οι Γάλλοι, τον γνωστό δη-

μοισιογάφο Αδωνι Κύρου, με πάθος
για την αρχαιολογία αλλά και την πο-
λιτισμό μας κληρονομία, το βιβλίο
αυτό (263 σελ. και με δεκάδες εικόνες
και χάρτες) διακρίνεται για το συνθετι-
κό αποτέλεσμα του, που αντικείμενο
έχει την περιοχή Εμριονίδας - Υδρας
- Σπετών. Πρόκειται για περιοχή για
την οποία έχουν γραφεί κάποιες μονο-
γραφίες, και διασπάρτα άρδεα, αλλά
μέχρι σήμερα δεν είχε επιχειρηθεί με-
λέτη συνόλου, με βασιανιστικό διερεύ-
νηση των πηγών, κυρίως ανασκαφών
και επιφανειακών ευρημάτων, με επι-
τόπους πολλαπλές επακούσεις του συγ-
γραφέα και δικές του φωτογραφίεσις, αλλά
και με συνεχή επαγγελματικό του με-
ταπτυχίους ανασκαφών και ανα-
σκαφών ερευνών.

Νομίζω ότι ο Αδωνις Κύρου δημούρω-
γει με το έργο του ένα κριό συνέχειας
από γραγμές περιώπτη του περα-
μένου αιώνα, όπως ενός Αντ. Μηλα-
ράκη και ενός Ιω. Κορινθιώτη. Ο τόμος
που κυκλοφόρησε πραγματεύεται την
περίοδο ως τη ρωμαϊκή εποχή. Ο
επόμενος θα αναφέρεται στη βιζαντι-
νή περίοδο. Για όσους καταγόμαστε
από την Αργολίδα, το έργο αυτό φω-
τίζει πολλού χρόνου μια περιοχή που,
ακόμα και σήμερα, εξακολουθεί να εί-
ναι «περιβιβακή» επαρχία του Νο-
μού. Πάρα τις δηλωμένες προθεσμίες
του, ευχόμαστε ο συγγραφέας να ολο-
κληρώσει το έργο του, προχωρώντας
ώς και τους νεότερους χρονούς (τημ
4.000 δρ.).

B.K.D.

«Ενάλια»

Τριμηνιαία έκδοση
του Ινστιτούτου Εναλίων
Αρχαιολογικών Ερευνών

«Πέρασε κιόλας ένας χρόνος από την
πρώτη έκδοση των ΕΝΑΛΙΩΝ. Η αντα-
ποκρίση που βρήκε το περιόδικό μας
στην Ελλάδα και στο εξωτερικό
ηδαιότερα σημαντική, πράγμα που επιβε-
βαίωσε στην ανάγκη υπαρξίας ενός διε-
δικτυωμένου εντυπώσιου στο χώρο της υπο-
γείας αρχαιολογίας. Παράλληλα απο-
καταστάθηκε μια τακτική επαγγελματική
μελέτη μας, αφού τα ΕΝΑΛΙΑ έγιναν
μια πηγή ενημέρωσης για τα δραστηριοτή-
τες του Ι.ΕΝ.Α.Ε. αλλά και για το ιμι-
τικό στην Ελλάδα και στο εξωτερικό
στο χώρο αυτού. Ακόμη το έντυπο μας
είναι ένας χώρος προστοτής για επιστη-
μονικές ανακοινώσεις και δημοσιεύσεις.
Δεν σταματήσουμε μάθημας εδώ. Για την
καλύτερη ενημέρωση της διείσδυσης
επιστημονικής κοινότητας και την
προβολή του έργου μας στο εξωτερι-
κό, προχωρήσαμε σε μια ειδική ετήσια
έκδοση των ΕΝΑΛΙΩΝ στην γνωστή
γλώσσα (ΕΝΑΛΙΑ Annual), με περιεχό-

μενο τα κυριότερα δημοσιευμένα άρ-
θρα στα τεύχη των ΕΝΑΛΙΩΝ της
προηγούμενης χρονιάς. Ακόμα, ετοι-
μάσουμε μια σειρά μονογραφών, τα
«ΕΝΑΛΙΑ Supplements», όπου θα δη-
μοσιεύουνται πρωτότυπα εκτενή άρθρα
και μελέτες Ελλήνων και ξένων ειδι-
κών πάνω στην υποβρύχια και ναυτική
αρχαιολογία.

Στο χρόνο που πέρασε πολλά πρά-
ματα άλλαξαν για την Ινστιτούτο. Η
ερευνητική του δραστηριότητα αυστη-
ματοποιήθηκε και μπήκε στη βάση
ενός μακρόχρονου και ουσιαστικού προγραμματού. Ο προϋπολογισμός
του αυξήθηκε κατακόρυφα με τη χρη-
ματοδότηση των ερευνών του, κυρίως
από ιδιωτικούς φορείς. Ακόμα δέχτηκε
προτάσεις και ήρθε στη στήνη επαφή
με ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια,
ερευνητικά κέντρα, διρύματα και φο-
ρείς, με στόχο τη χρηματοδότηση και
την ερευνητική συνεργασία και ανταλ-
λαγή (...).

Στο τεύχος αυτό (τόμος II, τεύχος
1/2) διαβάζουμε:

Υποβρύχια έρευνα: Ναυαρίνο Ακρωτή-
ριού Ιωαννίνων, του Χαράλαμπου Πέννα.
Χερσαία Αρχαιολογία: Η Πρωτοελλαδί-
κη Εύβοια κατά τη σημαντικότερη παρα-
λακά κέντρα της Εποχής του Χαλκού,
της Εφής Σαπούνι - Σακελλαρόκη.
Τυπολογία αμφράρων: κερκυραϊκοί αμ-
φράρες, του Διμήτρη Κουρκουμέλη.
Υποβρύχια έρευνα: Το Αρχαϊκό ναυά-
ριο στην νήσο Giglio της Ιταλίας, του
Mensisound.

Ναυτική παράδοση: Η αποκατάσταση
της «Φανερώμενης», της Αλκάστης
Κιουσή.
Αφέρεμα: Peter Throckmorton, του
Νικού Τσουχλού.

Ένα άγνωστο κείμενο...

Στο σημείωμα αυτό θα ήθελα να πα-
ρουσιάσω ένα άρθρο του Κ. Τακνάκη
που δημοσιεύεται στο περιοδικό «Πα-
λαιμψητών» της Βελγίου Λας Λασ Σεντ
(τεύχος Χ, 1989-1990, 40-41).

Το κείμενο παρουσιάζει άγνωστο χει-
ρόγραφο του Ομορίο Belli, λόγιου από τη
Vicenza της Ιταλίας, ο οποίος το 1591
έγραψε την «Descriptio
geografica del isolas de Candia». Στην
περιγραφή αυτή της Κρήτης, που βρή-
θηκε χειρόγραφο στο ιδιωτικό αρχείο
της οικογένεως Grimaní dei Servi (το
Κρατικό Αρχείο της Βενετίας), δινο-
νται σημαντικές πληροφορίες για το
νησί: Λεπτομερής γεωγραφική πε-
ριγραφή της Κρήτης, όπου καταγράφο-
νται βουνά, λιμάνια, ποτάμια, καταλό-
γος των αρχαίων πόλεων και ταυτί-
σεις -με τοπωνύμια της εποχής- που
προπλήθαν από περιήγηση και έρευνα
του O.B. Ο B. περιγράφει τις πόλεις

αρχαιολογικά

που εντόπισε και παραθέτει και δέκα επιγραφές. Το κείμενο αυτό αποτελεί θησαυρό για το σημερινό μελετητή, γιατί, εκτός από την καταγραφή, η περιγραφή είναι κριτική και οι αναφορές στην ιστορία της Κρήτης πολλές. Το άρθρο αυτό του Κ. Τσικάκη μας «ανοίγει παράθυρα» στην ιστορία της Μεγαλονήσου.

Σ.Λ.

«La Grèce antique, archéologie d'une découverte»

Roland et Francoise Etienne
Découvertes, Gallimard, Paris 1990

Στις 180 σελίδες το βιβλίο αυτό δίνει, με τρόπο συναρπαστικό, τις περιπέτειες της ελληνικής αρχαιολογίας. Γλωρύρω γράμματα διαλεγμένη εικονογράφηση και διήγηση στο ρυθμό της εποχής: Γηρυόνη, ζωντανή, πολύχρωμη!

Αρχίζει από τη Ρώμη, αυτή που «ανακάλυψε» τον ελληνικό πολιτισμό και τον ανήγειρε σε παράδειγμα. Αξιολογεί την προσφορά του Παιανία, που κατέγραψε τα δάσα είδους και άκουσε. Αναφέρει στην Σπον – «Άλλος γιατρός» τον 17ο αιώνα επισκέψητος τη Μ. Ασία και πρώτος χρηματοποιός του όρο «αρχαιολογία» για τη μελέτη αρχαίων κειμένων, και καταλήγει, μετά από διάφορους σημαντικούς σταθμούς, στα τελευταία δέκατες.

Το βιβλίο αυτό πρέπει να διαβάστει – και να μεταφραστεί στα ελληνικά γιατί είναι υποδειγματικό στο είδος του: Θέτει ερωτήσεις δύστυπα και καίρια, δίνει απαντήσεις σωστές όπου

υπάρχουν, δείχνει πώς και πόσο πρέπει να προβληματιζόμαστε!

«Η Αρχαιολογία στην Ελλάδα. Πραγματικότητες και Προσποτικές» Αντώνης Ζώης Πολύτιπο, Αθήνα 1990

Στο βιβλίο αυτό ο τ. καθηγητής της Αρχαιολογίας στα Πανεπιστήμια Αθηνών και κωνινήν αναλύει την κατάσταση των αρχαιολογικών πραγμάτων με τρόπο προστιθ. και κατανοτό όχι μόνο στους ειδικούς αλλά και στο πλαίσιο πολινό που ενδιαφέρεται να γνωρίσει τη λειτουργία της επιστήμης της αρχαιολογίας στη σημερινή ελληνική πραγματικότητα. Αρχαιολογική Υπηρεσία, Πανεπιστήμια, Ξένες Σχολές, Αρχαιολογικές Εταιρίες ασκούν, ο καθενές από τη δική του άποψη, αρχαιολογικό έργο, με αποτέλεσμα στην τελική εικόνα της αρχαιολογίας στην Ελλάδα σημεριά να είναι ασαφής και ευεπαύθυνη. Με κριτικό πνεύμα εκτίθενται οι διαδικασίες, αλλά ουσιαστικές ελλειψίες στην δύση της επιστήμης και διατυπώνονται πρακτικές λύσεις που ο συγγραφέας πιστεύει στη θα οδηγήσουν την αρχαιολογία μακριά «από τη χρονιόσουσα λειτουργία της κρίση και την πινευματική της οδράνεια».

Το έργο
της Αρχαιολογικής
Εταιρείας, 1989

Κυκλοφόρησε ο επίσημος τόμος του έργου της Αρχαιολογικής Εταιρείας κατά το 1989, ο οποίος περιλαμβάνει συντομείς εισηγήσεις σχετικά με τη δραση του ίδρυματος, τις ανασκαφές και τις εργασίες συντήρησης και αναστήλωσης των μνημείων που εκτελούνται με τη χρηματοδότηση της Εταιρείας. Πρόκειται για εκσυγχρονισμένη εκδόση και καλαίσθητο τόμο (ο δύντερος στη νέα σειρά), ο οποίος υπακούει στο ανανεωτικό πνεύμα και τη διαθεση σε εκσυγχρονισμένου που εισχωρεί και αναδρογονεί τη γηραιά Αρχαιολογική Εταιρεία.

Ο τόμος μοιράζεται μετα την έκθεση των πετραγμένων στις 13 Μαΐου 1990. Από τις νέες δραστηριότητες της Εταιρείας θα πρέπει να αναφερθεί η θεμοδιέτηση και η λειτουργία της Σχολής της Ιστορίας της Τέχνης, η οποία από το Νοέμβριο του 1989 ξεκίνησε με κυκλικό μαθήματα με το παγκόσμιο θέατρο και τη ζωγραφική του 20ου αιώνα. Επίσης η σειρά διαλέξεων από Ελλήνες και ξένους επιστημονές που έγιναν τον ίδιο χρόνο. Από τις δημοσιεύσεις της Εταιρείας θα πρέπει να αναφερθεί η καθέρωση του τριμηνιαίου ενημερωτικού δελτίου (ΕΔΔΕ) και η έκδοσή του σε τακτά χρονικά διαστήματα, καθώς και τα βιβλία και περιοδικά που εκδόθηκαν με τη φροντίδα του Γραφείου Δημοσιεύμάτων. Ιδιαίτερη μνεία ορίζεται στο «Κατάλογος Δημοσιεύμάτων της Αρχαιολογικής Εταιρείας (1837-1989)», που είναι μια συνεισφορά στην ελληνική αρχαιολογική βιβλιογραφία. Τέλος, θα θέλαμε να επισημάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις από την ουλά του γεν. γραμμάτεα της Εταιρείας;

δελτίο συνδρομής

Na αποσταλεί συμπληρωμένο και συνοδευμένο από το αντίτιμο της συνδρομής στο περιοδικό
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ, οδός Χρ. Λαδά 3, 102 37 ΑΘΗΝΑ.

Επιβλημάτων σε εγγραφών συνδρομητής για ένα χρόνο – 4 τεύχη – από το τεύχος αριθμ.
Συνδρομή Εσωτερικού: Δρχ. 2.500 – Συμμετώνων, Συλλόγων 3.000 – Οργανισμών, Τραπεζών, Ν.Π.Δ.Δ., Α.Ε. 4.000 –
Μαθητών και Σπουδαστών 2.000 (με αποστολή φωτοτυπίας αστυνομικής ή φοιτητικής ταυτότητας αντίστοιχα).
Εξωτερικού: Αεροπ. ταχυδρ. Ευρώπη, Αμερική, Καναδάς, Αυστραλία \$25 – Σπουδαστών εξωτερικού \$20.

Τρόπος πληρωμής: Ταχυδρομική ή τραπεζική επιταγή στο περιοδικό **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ**, Χρ. Λαδά 3, 102 37 ΑΘΗΝΑ.

Επώνυμο
Οδός
Πόλη
Ημερομηνία

Όριμομά
Αριθμός
Ταχ. Κώδ.
Υπουργοφάτη

αρχαιολογικά

καίριες για τη θέση των αρχαίων και των αρχαιολόγων στην ελληνική κοινωνική πραγματικότητα, που διευρύνουν τον ορίζοντα της σημασίας της επιστήμης στην κοινωνία και αγγίζουν το αληθινό νόμα της αρχαιολογίας:

«...Η πολιτική αστάθεια και η συγκυρηση που επικράτησε καθρεφτίζεται στο θέμα των αρχαίων, όπου οι αρχές, δικαστικές, αστυνομικές, πολιτικές, αδιαφορών για σάσα παράνομα γίνονται, για τη βλάβη του τόπου και των μνημείων...»

Θα διμιουργούμε πώς ο φιλελληνισμός σπρώχτηκε στα μνημεία, πώς για το Αιγαίο και τη Μακεδονία ζητήθηκε και ζητείται η βοηθεία και η συντηρούσα των μνημείων και των αρχαιολόγων, πώς το συναλλαγματικό που μας χρειάζεται μας τα προσφέρουν πάλι τα μνημεία και πώς διώσεται σ' αυτό τον τόπο απειράστο αφελείται στα μνημεία και στους Ελλήνες αρχαιολόγους, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι οικολόγοι, και εξακολουθούν να είναι από ιδεαλισμό και όχι υπολογισμό.

Εννοώ ότι δύο δεν δεχονται τα μνημεία ως χρήσιμα και το έργο των αρχαιολόγων ως αφελέμενο ας μη ζητούν τη βοηθεία τους όταν βρίσκονται σε αδιέξοδο. Ας προσπαθήσουν να είναι τιμούς..»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μυτιλήνη 4 Ιανουαρίου 1991
Προς το περιοδικό «Αρχαιολογία»

Αξιότιμοι κύριοι,
Όνομάζομαι Κώστας Πίκουλος και κατοικώ στη Λέσβο. Έχω ένα μικρό παράπονο να σας εκφράσω. Το τεύχη σας αφορούν σε πολλά μέρη της Ελλάδας, ανάμεσα στα οποία δεν αναφέρεται καθόλου η Λέσβος.

Το απόμακρο αυτό και ακριτικό νησί, που ήταν η γενέτειρα της Σαπφώς, του Άλκαιου και του Θεοφραστού, έπαιξε σημαντικό ρόλο κατά την αρχαιότητα και ανάδειξε πολλές ιστορικές προσωπικότητες. Υπάρχουν άφθονα απομεινάρια του παρελθόντος τόσο μέσα στην πρωτεύουσα του νησιού, τη Μυτιλήνη, δύο και στα έξι χωριά και σε διάφορες τοποθεσίες. Όμως συστηματικές ανασκαφές δεν έχουν γίνει.

Θα σας εκθέσω την κατάσταση που επικρέται εδώ. Οι τοπικές αρχές, και γενικότερα το κράτος, αδιαφορούν για την προστασία των αρχαιολογικών χώρων. Εννοώ παραδείγμα: Έξω από το χωρίο Λιόπειρα υπάρχει μια βασιλική μέσα σε άφραγχο χωράφι όπου μπαίνουν ζώα που βοσκούν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι ψηφιδώτες των δασδέμων να καταστέρεψονται όχι μόνο από τη φθορά του χρόνου αλλά και από την ενέργειας ανθρώπων και ζώων. Δεν υπάρχει λοιπόν για τα αρχαία μας ώστε η απαραίτητη προστασία. Ανευδύνονται πολλές και αριχαράπτηλοι δρόνοι ανενόχλητοι, αφού οι φιλακές δρουν δέσμους τι πρέπει να φύλαξουν. Επειδή, το κράτος είχε υποσχεθεί την ανακαίνιση των φρουρίων της Μυτιλήνης, της Σύριου και της Μήλουνας καθώς και του αρχαιού θεάτρου. Παρ' όλα αυτά, έμεινα μόνο η υπόσχεση, γιατί το κράτος βρίσκεται σε οικο-

νομική κρίση και η ανέγερση του Μουσείου προχωρεί με πολύ αργό ρυθμό. Μουσείο στην πόλη μας δεν υπάρχει, αλλά ο τίτλος του διατηρείται «τυπικά στα χαρτιά». Ευημάρτη φύλασσανται στο κτήμα όπου στεγάζονται παλιά το Υπουργείο Αιγαίου. Εκεί υπάρχει μια πινακίδα με την επιγραφή «Κλειστό λόγω μεταφοράς του Υπουργείου Αιγαίου». Είται σε πισκέπτες μένουν έξω από τα κονκέλα και βλέπουν μερικά ευρήματα που οποια δέχονται εκτεθεί στην αυλή του «Μουσείου». Επισής πολλά λείψανα της αρχαίας πόλης που βρέθηκαν τυχαία -θυσιαστικά για χάρη της προεκτάσεως της πόλης-, γιατί μη σύγχρονη πόλη της Μυτιλήνης είναι χτισμένη πάνω στην αρχαία.

Είναι ίσα συνθισμένα φαινόμενο, το οποίο παρατηρείται σε πολλά μέρη της Ελλάδας (...).

Τα ευρήματα που βρέθηκαν στη Λέσβο κατά την περίοδο 1988-90 είναι άφθονα και πολὺ σημαντικά. Αν ιδρυθεί επιπλέον μουσείο στην πόλη μας, θα αποτελέσει πόλι ολέρης για Ελλήνες και ξένους επισκέπτες. Παρακαλώ, αν μπορείτε, κανέτε μια μίκρη εκκληση στις Τοπικές Αρχές και στο Ελληνικό Κράτος, μημάς Εμπινέστε το ενδιαφέρον των αρμόδιων για τα μνημεία και τους αρχαιολογικούς χώρους της Λέσβου.

Ελπίζω σε επόμενο σας τεύχος να δωσετε στους αναγνώστες σας κάπιο υλικό πληροφόρηση για το παρελθόν αυτού του νησιού και για τους αρχαιολογικούς χώρους του.

Με σεβασμό¹
Κώστας Πίκουλος

subscription

To be mailed completed and accompanied by the remittance value to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ Magazine**, 3, Chr. Lada str., 102 37 Athens, GREECE.

I would like to subscribe to your publication for 1 year – 4 issues. – from issue No.....
Subscription price: Greece \$18, Organizations \$28, Europe, USA, Canada, Australia \$25 – Students \$20.

Payment: money order of bank manager's check to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ Magazine**, 3, Chr. Lada str., 102 37 Athens, GREECE.

Surname.....
Street - No.....
Country.....
Date.....
Name.....
City.....
Mail-code.....
Signature.....